

Organisasjonshåndbok for Rød Ungdom

Organisasjonshåndbok for Rød Ungdom

Organisasjonshåndbok for Rød Ungdom

VEDTEKTER FOR
RØD UNGDOM

RØD UNGDOM BOKS 610, SENTRUM OSLO 1, 1981

Organisasjonshåndbok
for Rød Ungdom
Rød Ungdom, 1981
Sats:Trolltrykk A/S
Trykk:A/S Duplotrykk
Oslo 1981

Rød Ungdom har tidligere utgitt:
Hva vil Rød Ungdom, 1973
Til kamp for et sted å være, 1974
Våg å kjempe, våg å vinne, 1975
Hvorfor sosialisme?, 1979
Kan hende det gjelder å redde vår jord,
debattheft om natur og miljø, 1980
Rød Ungdoms handlingsprogram, 1980
Et ledd i en global strategi,
etter Sovjets invasjon i Afghanistan, 1980

Innhold	Side
Kapittel 1. Noen prinsipper	7
Demokratisk sentralisme	9
Arbeiderklassens organisasjonsform	9
Demokratiet	10
Sentralismen	11
Enheten mellom demokratiet og sentralismen	11
Masselinja	12
«Folket og bare folket er den drivkrafta som skaper verdenshistoria	13
«Tjen folket»	13
«Hvor kommer de riktige tankene fra?»	14
Fra massene og til massene	14
Ikke fjerne seg fra massene	14
Nødvendig med en aktiv og ledende gruppe	15
Kritikk og sjølkritikk	15
Sikkerhet	17
Frontarbeid	18
Oppbygging av en front	19
Hva avgjør det politiske grunnlaget?	20
Hvordan skal en front jobbe?	21
Kommunistenes oppgaver i fronten	23
Hvordan gå fram for å danne en front?	24
 Kapittel 2. Oppbygging av organisasjonen	 25
Laget	25
Distriktet	26
Landsmøtet	26
AKP(m-l)	27
 Kapittel 3. Lagsarbeidet	 28
Lagets oppgaver	28
Lagsmøtene	29
Innholdet i møtene	29
Forberedelse av møtene	31
Innkalling til lagsmøte	32
Årsmøtet	33
Nødvendig med plan og målsetting for møtene	34
Møteledelse for lagsmøtene	39
Rekruttering og politisk fostring av medlemmene	40
Politisk fostring	42
Studier, studieformer	43
Studiesirkel	44
Propaganda og agitasjon	44
Løpesedler	45
Plakater	46
Avisinnlegg og pressemeldinger	47
Åpne møter	47

Politiske forberedelser	48
Møtelokale	48
Mobilisering til møtene	48
Kultur på møtet	48
Boksalg	49
Utsmykning	49
Servering	49
Møteleder	49
Økonomien for møtet	50
Arrangementskomite	50
Økonomiarbeidet	50
Lokal økonomi	52
Kapittel 4. Styrearbeidet	53
Styrets oppgaver	53
Formannens oppgaver	54
Sekretæren	55
Protokollen	55
Protokollmerknad	56
Godkjenning av protokollen	56
Økonomiansvar	58
Andre styremedlemmer	59
Kapittel 5. Noen praktiske råd	60
Hvordan lage innledninger og foredrag?	60
Forskjellige typer innledninger og foredrag	60
Hvordan lage løpesedler?	62
Lay-out	62
Hvordan lage en stand?	64
Noen regler for møteldelse	65
Avstemminger	66
Gjennomføring av avstemminger	67
Kapittel 6. Tillegg	69
Adresser	69
Organisasjoner etc.	69
Tidsskrifter, aviser	70
Litteraturliste	70
Dialektisk og historisk materialisme	70
Politisk økonomi	71
Klassekampen	71
Oppbygginga av sosialismen	71
Sangbøker	72
<i>Studieliste til organisasjonshåndboka</i>	72
Studieopplegg	73
<i>Internasjonalen</i>	75
Kapittel 7: Vedtekter for Rød Ungdom	77

FORORD

Rød Ungdom er en politisk ungdomsorganisasjon som har et klasseløst kommunistisk samfunn som endelig mål. Under kapitalismen slåss vi for arbeiderklassens, ungdommens og det store flertallet av folkets interesser mot undertrykking, utbytting og annen urettferdighet. Vi driver også solidaritetsarbeid med undertrykte folk og nasjoner andre steder i verden. Studier i den kommunistiske teorien og propaganda for sosialismen og kommunismen er viktige oppgaver for Rød Ungdom. Som en ungdomsorganisasjon legger vi stor vekt på skoling, utdanning og fostring av medlemmene. Rød Ungdom er ungdomsforbundet til AKP (m-l) og vi ser det som en av våre oppgaver å vinne støtte til dette partiet.

I denne boka vil du finne lite om de politiske standpunktene Rød Ungdom har. De finner du i programmene våre (se litteraturliste bak i boka). Men for å nå de politiske målsettingene vi har satt oss er vi nødt til å ha en organisasjon. Sånn er det med alle saker. Det hjelper ikke om mange personer har de samme meningene om en ikke organiserer seg for å gjøre noe med dem.

Denne organisasjonshåndboka er laget for å hjelpe styre og medlemmer i Rød Ungdom til å drive organisasjonen best mulig. Akkurat som en må lære å bli murer — og en kan være en god eller dårlig murer — så må en lære å drive en organisasjon, og en kan drive den godt eller dårlig.

I for liten grad har vi i Rød Ungdom innsett at det å drive en organisasjon er et «håndverk» som må læres. Ofte er det sagt at «den politiske linja avgjør alt», og dermed har vi bare lagt vekt på å diskutere de politiske sakene. Men en ting er å bli enig om å drive solidaritetsarbeid for Afghanistan, noe annet er det å sørge for at det skjer noe med solidaritetsarbeidet.

Mye av innholdet i denne boka kunne like godt vært skrevet av andre organisasjoner. Det er mange ting som går igjen uansett hva slags organisasjon det er. At sekretæren skal føre referater er f.eks. ikke noe forskjellig i Rød Ungdom og Unge Høyre. Derfor er det også mye vi kan lære av andre organisasjoner. Mange driver også bedre organisasjonsarbeid enn oss. Men Rød Ungdom skiller seg fra andre organisasjoner ikke bare når det gjelder politikken, men også når det gjelder organisasjonsarbeidet.

Vi håper at denne organisasjonshåndboka skal bli et nyttig

hjelpemiddel for lag og styrer i Rød Ungdom. Ungdom som blir medlem i Rød Ungdom har rett til skolering og utdanning innad i ungdomsforbundet. Vi har et ansvar for å utvikle tusenvis av sjølstendige kommunister som i framtida kan øke oppslutningen om en revolusjonær politikk. Til det trenger vi dyktige organisatorer og oppgaven med å utdanne slike kan rett og slett ikke overvurderes.

Arbeidet med denne boka

Det har ikke vært lett å finne ut hva som skulle med og hva som ikke skulle med i denne håndboka. Du vil sikkert savne noe og synes en del av det som er tatt med ikke hadde vært nødvendig. Derfor mottas kritikk og forslag til forbedringer med takk. Målsettinga vår er at boka skal være til hjelp både for dem som har sittet i styrer i flere år og for dem som akkurat har blitt med i Rød Ungdom og ikke har noen erfaring fra annet foreningsarbeid. Vi har både tatt med en del sentrale prinsipper og gått helt detaljert og konkret inn på arbeidet i laget. Men ta for all del ikke dette som noen kokebok der det bare er å følge oppskriften så blir alt bra. Tenk sjølv og legg vekt på egne erfaringer.

Håndboka er lagd på initiativ fra sentralstyret i Rød Ungdom. Ei gruppe har diskutert og lagt opp innholdet i boka, og står ansvarlig for det. En person står ansvarlig for gjennomarbeiding og utskriving etter de retningslinjene gruppa har kommet fram til.

«Laget vårt»

Vi har valgt å bruke et tenkt lag som eksempel i boka. Det vil være ulikt mange andre lag, men vi mener likevel det gjør det lettere å forklare det vi mener. «Laget vårt» er organisert i en liten by som heter Granli. Det har 10—15 medlemmer, noen går på skole og noen jobber.

Hvordan bruke boka?

Boka er lagd opp slik at den kan leses på egen hånd av dem som har bruk for den. Den kan også brukes som studiebok for grupper. Styrer kan f.eks. ta for seg ett og ett kapittel på styremøtene eller lage egne studiemøter. Den kan også brukes som oppslagsbok — f.eks. når en skal lage åpent møte.

Våren 1981, Red.

Kapittel 1: Noen prinsipper

Demokratisk sentralisme

Det finnes mange forskjellige måter å drive en organisasjon på. En sjakkklubb og et politisk parti har forskjellige oppgaver og vil også drive arbeidet forskjellige. Men også partier og ungdomsorganisasjoner jobber etter forskjellige organisasjonsprinsipper

Rød Ungdom har den demokratiske sentralismen som organisasjonsprinsipp. Det er et organisasjonsprinsipp som forener bredest mulig demokrati i organisasjonens indre liv, med enhet og slagkraft i opptreden utad.

Vi har demokratisk sentralisme fordi Rød Ungdom er til for å utrette noe: vi skal forandre samfunnet og gjøre revolusjon. Historiske erfaringer og våre egne erfaringer viser oss at dette er den eneste måten å organisere seg på hvis en skal nå de måla Rød Ungdom har satt seg.

Det går ikke an å skille demokratiet og sentralismen fra hverandre. Det er to sider av samme sak som begge er nødvendige og som henger nært sammen. Demokratisk sentralisme er en enhet der det både hersker demokrati og sentralisme. Vi skal likevel nedenfor se nærmere på de to sidene hver for seg, og så gå nærmere inn på enheten mellom dem.

Arbeiderklassens organisasjonsform

Den demokratiske sentralismen er arbeiderklassens organisasjonsform. Den har utvikla seg ut i fra arbeiderklassens stilling i produksjonen og i klassekampen. Den har ikke oppstått ved at noen «kloke hoder» har funnet ut at dette er en bra måte å organisere seg på, men tvunget seg fram av de materielle forholdene.

Gjennom sin stilling i produksjonen tvinges arbeiderne til å samarbeide. Arbeiderne i en fabrikk er avhengig av hverandre for å skape produktene. I kampen for bedre arbeidsvilkår eller for å hindre forverring, er de nødt til å stå sammen. Når arbeiderne ved en fabrikk går til streik, gjør de det etter å ha diskutert saken grundig og fatta vedtak om streik. Mindretallet må da bøye seg for flertallet. Hvis noen til tross for vedtaket prøver å jobbe, blir de hindra i det av streikevakter, og de vil få advarsel eller bli ekskludert fra fagforeninga. En enhetlig opptreden og jernhard disiplin er nød-

vendig for å oppnå resultater. Det er ikke et resultat av hva en liker og ikke liker, men bygger på erfaringer arbeiderklassen har høsta fra den oppsto. En mektig fiende kan ikke slæes om en ikke organiserer seg nettopp på denne måten.

Alle partier som har leda seierrike revolusjoner som Russland i 1917 og Kina i 1949 har også hatt den demokratiske sentralismen som organisasjonsprisipp. Det er derfor også arbeiderklassens organisasjonsform for å erobre statsmakta — ikke bare for å organisere kampen mot kapitalistene i dag.

Under sosialismen må også økonomien organiseres etter den demokratiske sentralismen. Arbeiderne må diskutere produksjonsplaner og målsettinger. Ledelsen for staten må stimulere slike diskusjoner, sammenfatte dem, fatte vedtak og sette planene ut i livet.

Demokratiet

Det er tre hovedgrunner til at vi legger stor vekt på demokratiet.

For det første er det kommunistenes grunnsyn at «folket og bare folket er den drivkrafta som skaper verdenshistorien.» (Mao) Det er ikke noen få «skarpe hoder» som skaper den. Sånn er det i en organisasjon også. Riktige politiske linjer kan ikke lages av noen få mennesker. Det trengs mye undersøkelser, forskjellige erfaringer og diskusjon mellom ulike synspunkter for å komme fram til ei riktig politisk linje. Linja må så prøves i praksis, og igjen diskuteres og forandres. Og så videre igjen og igjen. «Uten demokrati er det umulig å oppsummere erfaringer riktig. Uten demokrati, uten at det kommer ideer fra massene, er det umulig å utforme bra linjer, prinsipper, politiske retningslinjer eller metoder. Når det gjelder utforminga av linjer, prinsipper, politiske retningslinjer og metoder, kan de ledende organene våre bare spille rolla som foredlingsfabrikk.»

For det andre er demokratiet nødvendig for at organisasjonen skal stå enhetlig utad og være handlekraftig. En må ha enhet i meninger for å oppnå en sterk enhet i handling. Gjennom diskusjoner vil ulike synspunkter komme fram, bli begrunna og prøvd opp mot hverandre. Noe en sjøl til å begynne med mener er riktig, kan vise seg ikke å holde. Andre igjen kan bli overbevist av dine argumenter. Gjennom diskusjoner blir vi enige om hva som er riktig og hva som bør gjøres.

For det tredje er demokrati nødvendig for at medlemmene skal utfolde sitt initiativ. Vi skal la Mao Tsetung begrunne det nærmere, for han sier det på en bra måte:

«Dette initiativet må få konkret uttrykk i evnen til skapende arbeid i de ledende organene, hos kadrene og partimedlemmene, i deres vilje til å påta seg ansvar, i den

sprudlende kraften de viser i sitt arbeid, i deres mot og evne til å stille spørsmål, uttrykke sin mening og kritisere feil, og videre i den kameratslige kontrollen som blir utøvd over de ledende organene og de ledende kadrene. Men å utfolde et slikt initiativ avhenger av demokratiets utbredelse i partilivet. Bare i en demokratisk atmosfære kan store antall dyktige folk vokse fram.»

Sentralismen

Den viktigste grunnen til at vi trenger en sterk sentralisme, er at vi står overfor mektige fiender. Det er en kjent sak at det er mer effektivt å slå med knyttneve enn med sprikende fingre. På samme måte i en organisasjon. Går vi ut med felles syn og felles planer, har vi muligheter til å få utretta mye med de kreftene vi har.

La oss se på hvordan mangel på sentralisme og enhetlig opptreden ville fungert under en streik. Den ville helt sikkert lide nederlag dersom ikke allmannamøtevedtakene skulle være bindende for alle arbeidere. Tenk deg situasjonen at noen arbeidere dro på jobb, noen stilte ikke opp til streikevakter de var plukka ut til og noen delte ut løpesedler mot streiken. Det behøvde ikke være så stor del av arbeiderne som gjorde dette før streiken var knekt dersom de fikk fortsette med det.

Sentralismen er også nødvendig for å få drevet arbeid på mange felter og få gjort det som er viktigst. Sentralstyret må kunne pålegge alle lag å diskutere økonomiarbeidet hvis det er nødvendig, det må kunne bestemme å gjøre noe med kampen mot atomkraft, for flere idrettsanlegg o.l.

Enheten mellom demokrati og sentralisme

Uten en sterk sentralisme vil heller ikke demokratiet fungere. Det høres ut som en sjølmotsigelse, men er det ikke. Demokrati er ikke bare et spørsmål om at alle skal få si hva de vil om alt de ønsker, nei, det er ikke en gang først og fremst det. Det er først og fremst et spørsmål om at flertallet skal bestemme. Det trengs derfor en ledelse som oppsummerer de meningene som er i organisasjonen og som bestemmer hva som skal gjøres på bakgrunn av det. Ledelsen må også bestemme at alle lag skal diskutere enkelte saker for at alle medlemmene skal få komme til orde og være med på å bestemme.

Hadde det vært lov å organisere seg i spesielle grupper (fraksjoner) i Rød Ungdom for å gå inn for f.eks. fritt salg av hasj, ville det sabotert viljen til flertallet av medlemmene om at Rød Ungdom skal være en sterk organisasjon i kampen mot narkotika.

Som vi har skrevet tidligere er også sentralismen avhengig av demokratiet. Enhetlig handling krever enhetlig vilje. Og en streng disiplin som vi ønsker å ha — f.eks. forbud mot bruk av narkotika, alle må delta aktivt i et lag, alle må betale kontingent, vedtak må følges — en slik disiplin kan bare opprettholdes på bakgrunn av frivillighet. En velger sjøl å bli med i Rød Ungdom og underlegge seg den felles disiplinen som er.

Noen problemer

Det er ikke lett å praktisere den demokratiske sentralismen riktig. Det kan legges for liten vekt på demokratiet, ved at ledelsen vedtar standpunkter og planer uten at medlemmene har diskutert det godt nok, ved at ledelsen ikke hører godt nok på medlemmenes meninger, eller ved at det ikke legges stor nok vekt på å få fram folks meninger. Ledelsen eller flertallet i et lag kan også pålegge lag for store oppgaver eller lage for strenge retningslinjer for hva alle medlemmene skal gjøre med en sak. En kan også overdrive at organisasjonen må ha ett felles syn i de viktigste spørsmåla, slik at en sier vi skal mene det samme om så å si alt.

Men feil i motsatt retning kan også gjøres ved at diskusjoner ikke blir oppsummert, mangel på retningslinjer og initiativ fra ledelsen, at alle gjør det de sjøl synes er mest behagelig eller fornuftig uten felles diskusjoner osv. Det kalles vi ofte ultrademokrati. Handlingslammelse og oppløsning blir resultatet om det får utvikle seg.

En del angriper den demokratiske sentralismen som prinsipp fordi det er problemer og feil i måten den blir praktisert på. Rød Ungdom holder fast ved prinsippet fordi vi mener det har bevist sin nødvendighet, men samtidig legger vi vekt på å diskutere problemer og svakheter i hvordan vi praktiserer prinsippet. Spesielt er det viktig å diskutere hvordan en ungdomsorganisasjon skal praktisere den demokratiske sentralismen. Rød Ungdom kan f.eks. ikke praktisere demokratisk sentralisme på samme måte som partiet.

Masselinja

Prinsippet om masselinja skiller kommunistene skarpt fra andre politiske grupper. Andre kan være enige i deler av masselinja, men det er bare kommunistene som har dette som et helhetlig syn på folket og på måten politisk arbeid må drives på. Det er en del av den proletariske verdensanskuelsen og skiller seg skarpt fra en borgerlig verdensanskuelse. Det er først og fremst Mao Tsetung som har sammenfatta prinsippet om masselinja.

«Folket og bare folket er den drivkrafta som skaper verdenshistoria.»

Dette er det grunnleggende kommunistiske synet på folkets rolle i historia. Den blir ikke skapt av noen få kjente personer, men av folket. Dette synet bestemmer derfor også innretninga på det politiske arbeidet vårt. Vi må vinne oppslutning i det store flertallet, og rette arbeidet inn på å sette folket i bevegelse. Enkelt personer spiller sjølsagt også en viktig rolle, og det er ikke uvesentlig å få tilslutning fra kjente personer. Men de alene kan ikke forandre historia.

«Tjen folket»

Vi innretter ikke politikken vår på folket bare fordi de er drivkrafta i verdenshistoria. Kommunistenes oppgaver er nettopp å kjempe for interessene til flertallet av folket. Vi står ikke for interessene til noen få mennesker. Det er arbeiderklassens interesser og interessene til det store flertallet av folket vi står for, både på kort og lang sikt. Våre egne personlige interesser og interessene til enkeltgrupper må være underordna flertallets interesser.

Vi må skille mellom subjektive og objektive interesser og mellom kort- og langsiktige. F.eks. er det sånn at folket har objektiv interesse av sosialismen og kommunismen. Men som vi veit betyr ikke det at alle sier de er for det i dag. De objektive interessene kommer vi fram til gjennom studier av samfunnet og historia. Men det er ikke uvesentlig hva folk mener, så vi må ta utgangspunkt både i det subjektive og det objektive.

Vi står for og slåss for de langsiktige interessene til folket. Men de små og daglige spørsmåla er ikke uvesentlige, tvert i mot er de meget viktige. Det har stor betydning hvordan folk har det i dag. Derfor er vi nødt til å ta opp og jobbe med spørsmål som høyere lønn, bedre arbeidsmiljø, velferdstiltak, innhold i skolebøker osv. Det er også bare ved å stille oss i spissen for å gjøre noe med de daglige problemene, at vi kan vinne tillit hos folk og vinne oppslutning for de større og langsiktige oppgavene.

Det er to grøfter en kan falle i når det gjelder forholdet mellom de nære, kortsiktige spørsmåla og de mere langsiktige. En kan bare jobbe med de nære tinga — dagskampen. Da kan en sikkert oppnå noen forbedringer eller hindre forverringer. Men folk blir ikke revolusjonære av den grunn, og samfunnet blir ikke forandra. På den andre sida nytter det ikke bare å drive propaganda mot kapitalismen og imperialismen og for sosialismen. Da vil vi heller ikke få oppslutning fordi folk ser på oss bare som skravlebøtter og livsfjerne. Vi må alltid passe oss for begge grøftene, og holde oss midt på vegen.

Hvor kommer de riktige tankene fra?

De pønskes ikke ut av kloke menn, og de faller ikke ned fra himmelen. «De kommer fra sosial praksis og fra den alene. De kommer fra tre slags sosial praksis, nemlig kampen for produksjonen, klassekampen og kampen for vitenskapelige eksperimenter.» Mao Tsetung. Selvsagt står det riktige saker i mange bøker, og hver enkelt tenker mange riktige tanker. Men kilden til dem er det som Mao sier. Når vi derfor skal utarbeide riktige ideer og linjer for arbeidet, må vi ta utgangspunkt i virkeligheten og ideene til folket som står oppe i denne virkeligheten. Undersøkelser er derfor en viktig del av den kommunistiske masselinja.

Fra massene og til massene

Folk har rike erfaringer (se forrige avsnitt), og kommunistene må være flinke til å sammenfatte dem og foredle dem. Med å foredle dem mener vi å skille ut det som er bra og det som er dårlig, sette det i sammenheng med historiske erfaringer og den politiske teorien. Standpunktene og linjene som en kommer fram til må så propaganderes blant folk og vi må vinne dem for disse linjene. Sånn må vi fortsette igjen og igjen med å sammenfatte og foredle massenes meninger, propagandere dem og omsette dem til handling. Dette er en endeløs spiral hvor linjene og ideene blir riktigere og riktigere.

Dette prinsippet må brukes i alt arbeid. For å komme fram til hvilke paroler eller linjer en skal ha i kampen for ungdomsklubber f.eks., må en gå ut og diskutere med dem det gjelder og ikke sette seg inne på et rom å pønske ut hva som er riktig.

Ikke fjerne seg fra massene

Rød Ungdoms medlemmer er sjøl en del av folket. Ut i fra vårt syn på folket som drivkrafta i historia og som de virkelige heltene, burde det være unødvendig å si at en må holde nær kontakt med det. Erfaringene sier oss imidlertid at det bør sies et par ord.

Vi har alt sagt noe om det politiske av dette — nemlig at vi må jobbe med de daglige sakene som folk sjøl ser som viktige og derigjennom holde nær kontakt med massene. Men det gjelder også for hver enkelt. Vi skal stille oss i spissen og lære fra oss det vi kan, men samtidig må vi ikke stille oss over andre og virke belærende. Vi må være uselviske, arbeide hardt, være lydhøre for det andre har å si, og lære av andre. Bare ved å ta del i og føre det livet som massene fører, kan vi se problemene klart og få en riktig oppfatning av tingene. Dette betyr ikke at vi skal gjøre akkurat det samme som

andre, men vi må ikke ha et liv som skiller oss så mye fra andre at vi isolerer oss eller fjerner oss fra deres liv.

De nære bånd til massene har alltid vært en av styrkene til kommunistene der de har stått i spissen for revolusjoner. Dette gjelder både på lang og kort sikt. Har du god kontakt og er godt likt blant skole/arbeidskamerater vil du sjølsagt lettere vinne opplutning om den politikken du står for. Og du vil stå sterkt dersom du blir utsatt for angrep fra ledelsen — forsøkt kasta fra jobben eller utvist fra skolen. Under en okkupasjon stiller dette seg tusen ganger skarpere. Er vi dårlig likt, vil vi lettere bli angitt til fienden. Har vi god kontakt med folk, vil vi bli dekket og hjulpet.

Nødvendig med ei aktiv og ledende gruppe

Ingen streik eller aksjon, ikke noe solidaritetsarbeid eller annet politisk arbeid kan bli vellykka uten at det er ei aktiv og ledende gruppe som går i spissen for å utvikle linjer for det som skal skje og som sjøl går i spissen for det som skal gjøres. Solidaritetsarbeidet med Afghanistan starta med en håndfull personer som jobba aktivt. Nå er hundrevis og tusenvis engasjert i det på en eller annen måte. Og en slik aktivitet vil heller ikke vedvare hvis det ikke fortsatt finnes noen som går i spissen.

I alt arbeid må det derfor legges vekt på å skape slike aktive grupper. I frontorganisasjoner må Rød Ungdom-medlemmer sjøl gå i spissen og være flinke til å trekke med seg de mest aktive av andre. Dette prinsippet er også viktig i Rød Ungdom-lag. Ikke alle er like aktive. Ved at noen går i spissen, vil de andre bli trukket med.

Kritikk og sjølkritikk

Vi kommunister er materialister. Vi tar utgangspunkt i virkeligheten og ønsker å avdekke virkeligheten. Borgerskapet har interesse av å tilslore virkeligheten for å fortsette å holde på makta og privilegiene sine. Historia blir fordreid slik at vi ikke skal skjønne at klassekamp og opprør har drevet historia framover. At det er arbeiderne som skaper verdiene i samfunnet, blir fortiet — i stedet hører vi om innsatsen til direktører og bankene. Kommunistene derimot er ikke redde for sannheten, men søker sannheten fordi den står på vår side. Derfor går vi inn for å undersøke samfunnet, historia, og de sakene vi jobber med så grundig som mulig for å finne ut hvordan sakene egentlig er. Ut i fra sannheten og fakta, kan vi legge opp en politikk som tjener folket.

Feil og mangler i politikken vår eller feil vi sjøl gjør betyr at vi ikke tjener folket på best mulig måte. Derfor skal vi

heller ikke være redde for at feila og manglene blir påpekt og kritisert. Tvert i mot så ønsker vi at feil blir kritisert og vi må sjøl gå inn for å kritisere feil og mangler. Derfor sier vi at kritikk og sjølkritikk er et viktig prinsipp for Rød Ungdom.

Det er ikke noe merkelig eller farlig ved å gjøre feil eller at vi har gale linjer i politikken. Feil gjør alle, og det vil alltid være mangler og gale ting i politikken. Det er også sånn at det mange ganger er vanskelig å slå fast hva som er riktig og galt. Noe som vi før har ment har vært riktig, kan vi seinere komme fram til har vært galt. F.eks. mente vi tidligere at det var galt å støtte bevilgninger til forsvaret. I dag mener vi det er riktig å støtte en del av bevilgningene og går inn for et sterkt norsk forsvar. Vi skal derfor ikke stemple andre standpunkter for å være gale for fort, og vi skal alltid lytte til andres argumenter. Kanskje er det riktig det en i laget sier, mens resten tar feil. Overflatisk kritikk av linjer og standpunkter, ja, handlinger også, må vi passe oss for.

Riktige ideer og linjer utvikler seg i kamp mot gale. Det er derfor hele tida nødvendig med politisk og ideologisk kamp i organisasjonen. Men det blir ingen slike diskusjoner hvis folk er redde for å si meninga si fordi de lett blir stempla som revisjonist, borger, populist el.l.

Vi vil også advare mot gal bruk av kritikk og sjølkritikk av personer. Det er riktig å kritisere feil for å rette på dem. — Men det blir skeivt og galt hvis vi ikke også ser de bra sidene og det positive vi gjør. Vi er ikke interesserte i at folk går slukøra og duknakka fordi de har gjort en masse feil og derfor ikke gjør en rekke saker som de kunne eller burde gjøre. Det fører bare til at de gjør enda mindre. Vi må verdsette det som folk gjør. Legge vekt på å gi ros og komme med oppmuntringer. Det er ikke bare ved å rette på feil at folk blir dyktigere — det er minst like mye ved å utvikle det bra de gjør og utvikle de sterke sidene sine. Kritiser feil, men legg også vekt på det positive. Det er riktig bruk av kritikk og sjølkritikk.

Vi har lett for å lage ei form sånn vi vil at andre skal være. Passer de ikke inn i denne forma, så er det folka det er noe galt med og vi må prøve å forandre dem. Så skjærer vi i veg med kritikk — forandre det, slutt med det osv. Men vi må huske på at folk er forskjellige. Det er ikke noe mål at alle skal være like. Noen er flinke til å snakke i store forsamlinger, andre ikke. Sjølsagt er dette bl.a. en treningssak, men noen passer også bedre til det enn andre. Noen får lett kontakt med folk, andre ikke. Noen er flinke til å organisere ting, andre mindre flinke. Vi skal ikke skjule feila våre med å si «sånn er nå engang jeg og det kan ikke jeg noe for». Vi skal se kritisk på eget og andres arbeid og liv og vi skal gå inn for å forandre sider ved oss sjøl som svekker arbeidet for å

tjene folket. Men vi må samtidig huske på at hver enkelt har sine personlige egenskaper og særegenheter som vi må ta hensyn til.

I politikken, ideologien og i hver enkelt av oss er det en kamp mellom linjer og handlinger. Vi bruker kritikk og sjølkritikk som et våpen for å styrke den politikken og den praksisen som best tjener folkets interesser. Det er ikke noe som vi henviser til et kort punkt på slutten av lagsmøtene, men det må bli en stil som gjennomsyrer arbeidet vårt.

Sikkerhet

Rød Ungdom blir av mange beskyldt for å lide av forfølgelsesvanvidd og for å leke krig fordi vi har en sikkerhetspolitikk. Norge er i dag et borgerlig-demokratisk samfunn der det er fullt lovlig å være kommunist, lovlig å lage møter, organisere seg, lage kommunistiske aviser osv. Hvorfor kan ikke da Rød Ungdom drive all sin virksomhet åpent, og hvorfor kan ikke navna på alle medlemmene være kjent.

Fordi Rød Ungdom slåss for å knuse kapitalismen og opprette sosialismen gjennom en revolusjon, vil alltid borgerskapet prøve å hindre arbeidet vårt og hindre at vi får oppslutning. Det er bl.a. en kjent sak at kjente kommunister og aktive fagforeningsfolk har vanskeligheter med å få jobb. Navnelister over alle medlemmer i AKP (m-l) og Rød Ungdom ville gjort det lett for en arbeidsgiver å sile folk ved ansettelse. Til og med folk som er relativt godt kjent som kommunister i sitt eget miljø i dag vil ikke ha problemer med jobb pga. sin politiske innstilling når en søker ny jobb nettopp fordi arbeidsgiveren da må kjenne til vedkommendes miljø og ikke bare kan slå opp i ei liste over medlemmene. Dette i seg sjøl er en god grunn til at vi ikke offentliggjør hvem som er med osv. I tillegg er det mange som sier til skole- og arbeidskamerater og venner at de er medlem. Samtidig er det noen som ikke utad står fram som medlem av organisasjonen, men sier de støtter den, o.l.

Viktigere enn problemer i dag med hensyn til jobb, skole o.l. når det gjelder sikkerhetspolitikken, er de mer langsiktige perspektivene. Det er store muligheter for at Norge kan bli okkupert av Sovjet. I så fall vil det bli klappjakt på alle som aktivt går inn for å slåss mot okkupasjonen. Rød Ungdom har tatt et klart standpunkt mot Sovjet i dag, og vil gjøre det ved en okkupasjon. Dårlig sikkerhet i dag vil bety mer lidelse og flere personer fengslet og skutt i morgen. Dette gjelder ikke bare ved en okkupasjon. Borgerskapet kan ty til fascisme for å holde folket nede slik vi har sett det i andre land. De frihetene vi har i dag er ikke evigvarende.

Erfaringer fra bl.a. Hellas og IB-avsløringene i Sverige viser at borgerskapet under demokratiske forhold forbereder hardere undertrykking.

I dag driver både militæret og politiet etterretning. Bl.a. er det en person ved hvert eneste politikammer som har etterretning som spesialoppgave. I Oslo kan de avlytte 60 telefonsamtaler samtidig. I tillegg til de offisielle organisasjonene foretar ulike brune organisasjoner sin egen kartlegging, arbeidsgivere driver privat kartlegging, og enkeltpersoner driver med det.

Den som mener en kommunistisk organisasjon i dag ikke trenger å drive noe sikkerhetsarbeid, lukker øynene både for alle historiske erfaringer og for framtidsperspektivene.

Rød Ungdoms politikk er ikke hemmelig. Tvert i mot vil vi spre den så godt vi kan, og gjøre den kjent for så mange som mulig. Alle som ønsker det kan få greie på hva vi står for.

Det er ikke lett å drive et bra sikkerhetsarbeid som skal være så godt at organisasjonen også skal fungere under en okkupasjon eller fascistiske forhold og samtidig drive åpent politisk arbeid i dag. På mange måter står det i motsetning til hverandre.

Det hadde vært enklere å drive arbeidet i laga og ellers i organisasjonen hvis vi ikke tok hensyn til sikkerheten. Vi hadde sikkert også fått gjort bedre arbeid med de politiske sakene i dag.

Rød Ungdom har en egen sikkerhetsinstruks som laga kan få ved å skrive til kontoret.

Frontarbeid

Med en front mener vi en organisasjon der folk med forskjellige politiske meninger jobber sammen om et begrensa antall saker eller på et bestemt felt. F.eks. fagforeninger, NGS, YLI, Palestinakomiteen, Forbundet mot Rusgift. Noen fronter er landsomfattende, mens andre kan være bare på et sted, f.eks. Aksjonskomiteen for ungdomsklubb på Granli.

I Norge er det veldig mange organisasjoner. De fleste av disse er demokratiske organisasjoner som har spilt og spiller en viktig rolle. I Norge er folk i gjennomsnitt medlem av fire organisasjoner og det viser at vi ikke kan undervurdere betydningen av organisasjonene. For ungdom finnes det viktige organisasjoner som Noregs Ungdomslag, Norsk Målungdom, avholdsorganisasjonene etc. Disse organisasjonene har historisk betydd mye for utdanningen og skoleringen av ungdommen.

I dette avsnittet om frontarbeid konsentrerer vi oss om organisasjoner av typen Afghanistan-komiteen etc. Men det

betyr ikke at andre organisasjoner er mindre viktige.

For Rød Ungdom er arbeid i folkelige organisasjoner og frontarbeid et prinsipp. Vi er ikke «partisekterister» som bare vil at Rød Ungdom skal jobbe med de enkelte sakene. Vi ønsker å få utretta mest mulig i de konkrete sakene og vi ønsker å forene oss med flest mulig og trekke flest mulig med i slikt arbeid. Rød Ungdom har som prinsipp å forene alle som kan forenes for å oppnå resultater.

Dette er viktig for de enkelte sakene i dag. Ta kampen mot utbygginga av Alta-elva som eksempel. Folkeaksjonen mot Alta-utbygginga er en slik front som samler folk fra forskjellige partier og med ulike meninger om mange saker. Hadde det bare vært et eller tre partier som drev denne kampen, hadde det utelukka tusenvis fra å delta og det hadde vært umulig å oppnå noe. På samme måte med andre saker.

Men for oss kommunister har også frontarbeid et annet perspektiv. Gjennom å delta i arbeidet i en front vil folk sjøl få erfaringer om hvem som er venner og fiender, de vil lære om statens karakter, få konkrete erfaringer på en rekke områder, og lærdommer om at det nytter å gjøre noe med undertrykking og overgrep. På denne måten blir alt frontarbeid en del i det langsiktige arbeidet for å reise folk til kamp mot hele det kapitalistiske systemet og for sosialismen.

Oppbygginga av en front

Den vanligste oppbygginga av en front er at enkeltpersoner som støtter fronten blir medlem, og at det dannes lokale grupper. De lokale gruppene sender representanter til ei

...spesien interesse.
 ert som det ordinære driftsre
 avskrivninger, i eksemplet nede
 ne størrelsen forteller om bedri
 kke investeringer og avdragsfor
 nye lån for å betale ned elt
 være oppmerksom på at deler
 i økte debitorer og varelager. I
 en bedrift med synkende kon
 mt prosjekt. Presset på bedri
 ort at du ikke vil klare dine løj
 ilførsel av kreditt. Kan prosjekt
 g i en slik grad at den blir i st
 uasjonen selvsagt annerlede

landsmøte hvis det er en landsomfattende front. Landsmøtet vedtar politisk plattform og velger ledelse. I en lokal front er det allmannamøtet for alle medlemmene som gjør dette. Fordelen ved en slik oppbygging er at det gir de som driver arbeidet og er interessert størst mulighet til å bestemme. Det er den mest demokratiske oppbygginga. Men enkelte fronter har funnet det riktig å organisere seg noe annerledes for å trekke flere med og få større politisk bredde. Bl.a. er enkelte solidaritetsorganisasjoner oppbygd med en ledelse eller øverste råd som er sammensatt av representanter for ulike partier og kjente enkeltpersoner. Fordelene er som nevnt at det kan være lettere å få med flere fra ulike politiske grupper på denne måten, og fronten vil raskere bli oppfatta som alvorlig og betydningsfull. Men ulempene er også åpenbare. Det er ikke de som driver arbeidet som har mest å si, mange spørsmål må først diskuteres i de ulike organisasjonene; partiene før de kan avgjøres i fronten, og det kan lettere gå politisk prestisje i sakene og utenforliggende saker lettere trekkes inn. Det er umulig å si at den ene organisasjonsmåten er riktig og den andre gal. Det vil variere fra sak til sak og ut i fra situasjonen. Oppbygginga må derfor vurderes konkret.

Som hovedlinje for oppbygging av fronter lokalt vil vi likevel holde fast på den første formen med størst mulig demokrati, men samtidig legge vekt på å prøve å få med folk med ulike politiske meninger, folk fra forskjellige miljøer, og gjerne noen kjente ansikter.

Medlemmene av et Rød Ungdom-lag vil vanligvis jobbe i flere fronter. På skolen eller jobben er vi med i ei fagforening eller elevorganisasjon. Mange er med i andre organisasjoner før de blir med i Rød Ungdom som Noregs Ungdomslag eller Natur og Ungdom, og fortsetter å arbeide i dem. Rød Ungdom-laget må også diskutere hvilke saker det skal jobbes med og dermed også bestemme hvilke fronter en skal jobbe i eller gå inn for å danne.

Hva avgjør det politiske grunnlaget?

Det er ikke noe enkelt spørsmål å besvare. Sjølsagt må den saken fronten er dannet for/mot være det sentrale, men hvor omfattende grunnlaget skal være og hvilke paroler som skal være med er ikke dermed bestemt. Ta f.eks. Afghanistan-arbeidet. En av parolene er Sovjet ut av Afghanistan. Vi synes den er sjølsagt så lenge Sovjet okkuperer landet. Men NKP f.eks. som varmt støtter Sovjet vil at parolen skal være alle fremmede tropper ut av Afghanistan, fordi de påstår at også USA og Kina har tropper der, og at det er grunnen til at Sovjet har okkupert landet. Andre kan mene at parolen burde ha vært fred i Afghanistan, og argumenterer med at da vil alle kunne slutte opp. Det vil være uenighet om en skal

samle inn penger bare til humanitær hjelp eller om penga også skal gå til våpen.

Mange ting må trekkes inn når en skal avgjøre grunnlaget: den saken fronten er danna for, hva en vil oppnå med arbeidet, hvilke fiender en står ovenfor, hva folk mener om saken, hvem en ønsker å få med o.l. Igjen er det umulig å gi noen oppskrift. Rød Ungdom har i mange tilfeller gått inn for et for omfattende program for fronter som setter for store krav til dem som skal være med, men vi har også gjort den motsatte feilen og gått inn for et for «utvanna» grunnlag.

Hvordan skal en front jobbe?

Utadretta virksomhet må stå sentralt i arbeidet. Spørsmålet om å vinne størst mulig *oppslutning* og støtte for det en jobber med er viktig for alle fronter. Å legge størst mulig press på den en jobber mot er den andre hovedsaken. Oppslutning er en del av dette presset, men demonstrasjoner, streiker o.l. er også nødvendige pressmidler.

En må bruke fantasien, høre på alle forslag, tenke på hva som har størst virkning og hvordan trekke flest mulig aktivt med. Her er i stikkordsform ulike typer tiltak:

- snakke med folk (eventuelt spesielle grupper)
- skrive leserinnlegg til aviser/få aviser til å skrive om saken.
- lage og spre løpesedler
- henge opp plakater
- selge aviser om det fronten driver med/står for
- stands
- pengeinnsamlinger i loddsalg
- arbeide for vedtak i elevråd, fagforeninger o.l. som støtter det fronten jobber for.
- åpne møter
- konserter med appell om det en driver med
- demonstrasjoner
- streiker
- okkupasjoner

De fleste frontene har *krav som retter seg mot myndighetene* eller som krever at myndighetene skal gjøre noe. Det kan være kravet til kommunestyret i Granli om å lage ungdomsklubb, kravet om at regjeringa skal anerkjenne PLO, eller at skolestyret skal få i gang undervisning i esperanto. Avgjørende for å få gjennom alle slike krav er å vinne opinionen — dvs. å vinne støtte fra flest mulig (helst flertallet) for det en jobber for og få det kravet fronten står for til å bli et krav fra mange flere. F.eks. har Palestinakomiteen i flere år hatt som krav om at regjeringa skal anerkjenne PLO. Når denne boka skrives begynner det å bli et krav som mange

støtter og som vedtas av fagforeninger og andre. Men det presset som nå legges på myndighetene må være mer enn bare dette. Underskriftslistor som viser at mange står bak kravet kan være bra. Demonstrasjoner er bra for å vise at en mener noe med kravet. En ungdomsaksjon for ungdomsklubb i Granli bør vurdere om den skal gå inn og sette seg i rådhuset i noen timer for å markere kravet, okkupere ordførerens kontor eller et hus som er egna til ungdomsklubb.

I aksjoner der en skal presse myndigheter, skoleledelse eller arbeidsgiver er det viktig at aksjonene trappes gradvis opp. Det vil sannsynligvis være dumt av Ungdomsaksjonen i Granli å okkupere ordførerens kontor som det første de gjør. Folk vil ikke forstå hvorfor de gjør det, vil ikke kjenne saken og vil lett ta avstand fra aksjonen. Kommer den imidlertid etter mye annen jobbing, så vil aksjonen få forståelse og folk vil si: «Ja, det er ikke noe rart at de gjør slikt så lenge kommunen ikke vil høre på dem. Nå er det på tide at kommunen gjør noe.»

Å sette seg skikkelig inn i sakene fronten jobber med er viktig. Studievirksomhet bør derfor i alle fronter ha en sentral plass. Det er bare når en veit mye om en sak at en føler seg trygg på å gå ut til andre og argumentere for den. Sjøl sagt kan en drive solidaritetsarbeid med Afghanistan bare ved å vite at sovjetiske tropper okkuperer landet. Men en står sterkere om en veit mere om hvordan okupasjonen er, hvordan motstandskampen føres, hvilke argumenter Sovjet bruker og hvordan vi skal møte dem osv. Eller ta kampen mot atomkraftverk. En er nødt til å vite litt om hvordan atomkraftverk fungerer, om avfallsstoffene, hvordan planene for lagring og sikkerhetstiltak er for å kunne ta stilling.

De fleste landsomfattende organisasjonene har ferdig utarbeida studieopplegg som en kan sette i gang studiegrupper på eller bruke på møtene i fronten. Men det går også fint an å lage studieopplegg sjøl. En kan ta for seg avisartikler og utdrag av bøker og diskutere dem. Uansett så er det viktig å ikke bare sette seg inn i fakta og styrke sine egne argumenter, men også sette seg inn i motstanderens argumenter og hvordan en skal møte dem.

Demokratiet i fronten må det legges stor vekt på. Alle de viktige sakene som skal gjøres og de standpunktene som fronten skal ha må diskuteres av medlemmene. Det må legges stor vekt på å få fram alle meninger og få flest mulig til å delta i diskusjonene og si meninga si. Bare på denne måten kan det bli virkelig enighet og bare på denne måten kan en komme fram til det som er riktig. Demokratiet er også en forutsetning for en aktiv front. Hvis bare noen få personer bestemmer politikken og hva som skal gjøres, vil de andre som er interesserte etter ei tid bli passive.

Det er vanskelig å få til et skikkelig demokrati i en front. Mange medlemmer sier de ikke har noen mening om sakene, mange kommer kanskje ikke på de møtene der saker skal vedtas, og en del tør ikke si hva de mener fordi de er redde for at det skal være dumt. Det må derfor legges spesiell vekt på å snakke med dem som er med, lytte til dem, spørre dem til råds, nedsette grupper som kan utrede spørsmål, komme med forslag o.l. slik at en trekker så mange som mulig med.

Kommunistenes oppgaver i fronten

Først av alt bør Rød Ungdom-medlemmer i fronter være aktivister som går i spissen for et levende demokrati og aktivitet i fronten. Vi bør være foregangsmenn/kvinner som blir positive eksempler for andre i fronten. Det må legges vekt på å forene seg med folk som har andre meninger enn Rød Ungdom og også å trekke med seg de mest aktive i arbeidet.

Rød Ungdom-laget må diskutere politikken for fronten og arbeidet i den og streke opp retningslinjer for arbeidet til Rød Ungdom-medlemmene. Det en kommer fram til må medlemmene arbeide for å vinne oppslutning for i fronten, og ikke prøve å tre ned over hodet til de andre i fronten. Med jevne mellomrom bør også laget oppsummere hvordan arbeidet i fronten går, og hvordan det skal drives framover. Dette vil være en veldig styrke både for de Rød Ungdom-medlemmene som er i fronten og for hele fronten. På denne måten blir ikke Rød Ungdom-medlemmene bare enkelt-personer, men de blir ei kollektiv kraft som kan utrette mye mere. Erfaringene til laget og hele Rød Ungdom, erfaringer fra de kommunistiske klassikerne — alt dette blir trukket med i diskusjonene

Det kan sjølsagt hende at det laget vedtar ikke får oppslutning i fronten. Da må Rød Ungdom-medlemmene bøye seg for vedtaka i fronten og jobbe lojalt etter dem, men samtidig prøve å vinne oppslutning for sine synspunkter. Det kan også hende at laget vedtar gale ting. En må derfor alltid være åpen for andre synspunkter og ta saken opp på nytt i laget hvis en mener det er fattet gale vedtak.

En spesiell oppgave for Rød Ungdom er å verve medlemmer og fostre kommunister. I fronter treffer vi mange progressive personer. Det må legges stor vekt på å knytte nære kontakter med de mest progressive og de som vi mener det er størst muligheter for å få som medlemmer. Med disse må en prøve å diskutere også andre ting enn frontens arbeid, om mest mulig av det Rød Ungdom står for. For å få gjort det må en ha kontakt med dem utenom aktiviteten i fronten — besøke dem hjemme, be dem med hjem, dra ut sammen med dem osv.

Laget må alltid ha som målsetting å verve medlemmer i de frontene en er medlem av og med jevne mellomrom diskutere hvordan det arbeidet går. Det bør arbeides spesielt med å verve folk til å delta på studiesirkel i Rød Ungdom og gjennom det verve dem som medlemmer.

Hvordan gå fram for å danne en front?

Noen medlemmer i laget mener f.eks. det er viktig å drive solidaritetsarbeid med Afghanistan, men det finnes ingen Afghanistan-komite på stedet. Hvordan gå fram? Her er noen forslag til retningslinjer som i hovedtrekk vil gjelde for andre fronter også.

— Ta ideen opp i laget og diskuter om laget/noen i laget bør jobbe med saken.

— Forbered et lagsmøte som diskuterer saken grundig, og trekker opp retningslinjer for arbeidet. (Når det gjelder landsomfattende fronter bør en før lagsmøtet ha fått tilsendt materiale fra fronten som lagsmedlemmene kan ha lest før møtet).

— De medlemmene i laget som skal jobbe med saken kontakter og diskuterer saken med andre personer. (Det er lurt å sette opp ei liste på lagsmøte over de viktigste folk som skal kontaktes og fordele hvem som snakker med hvem.)

Det bør legges vekt på å snakke med folk en regner med vil bli aktivt med i arbeidet, helst også folk fra forskjellige politiske grupper og miljøer, og det er en stor fordel om en får med noen kjente ansikter som gjør at det er lettere å få med andre igjen (f.eks. ledere i gjenger, en kjent fra idrettsklubben, en popmusiker fra stedet o.l.)

Dette arbeidet med å snakke med folk før komiteen/fronten opprettes er veldig viktig og det må legges stor vekt på det. Det må være så grundig at en før komiteen/fronten dannes veit at den, den, den og den (tilsammen f.eks. 10 stykker) blir med i arbeidet.

— Det lages et stiftelsesmøte for fronten/komiteen. Det kan gjøres ved å samle alle dem en har snakka med eller ved å lage et åpent møte. Et åpent møte bør en også ha sjøl om komiteen først er stifta av noen initiativtagere. Møtet bør kunngjøres gjennom plakater, løpesedler og innlegg (f.eks. intervju med en av initiativtagerne) i avisen.

På stiftelsesmøtet må det velges styre, vedtas grunnlag for fronten (eller vedtas at en tilslutter seg den og den landsomfattende organisasjonen med dens grunnlag), og vedtas noe om arbeidet framover.

Sørg for å få navn og adresse på alle som er interessert i å delta i arbeidet.

Kapittel 2: Oppbygging av organisasjonen

Laget

Grunnorganisasjonen i Rød Ungdom er laget. Alle medlemmer skal være aktivt med i et lag. Det er ikke mulig å være passiv medlem i Rød Ungdom, dvs stå som medlem, men aldri møte på lagsmøter eller gjøre noe. Det er heller ikke mulig å sitte f.eks. i sentralstyret uten å delta i et lag.

Laget diskuterer politikken til Rød Ungdom, studerer den kommunistiske teorien, diskuterer og legger opp planer for det laget skal drive med og utfører det politiske arbeidet. (mere om virksomheten i laget i kapittel 3)

I alle lag skal det være et valgt styre. Det skal velges av medlemmene i laget på årsmøtet i laget (vanligvis i januar/februar), og sitter ett år av gangen. Dersom laget ønsker det kan det bytte ut folk og velge inn nye folk i styret utenom årsmøtene. Det må da være gitt beskjed til alle medlemmene i god tid før lagsmøtet om at det skal være nyvalg eller tilleggvalg til styret. Styret skal minst bestå av formann, sekretær og kasserer. I små lag kan styret bestå av to personer der den ene har to av disse funksjonene. I større lag er det ofte lurt å være flere enn tre i styret.

(Mere om styrets oppgaver i kapittel 4)

Det finnes flere forskjellige typer lag:

— Arbeidsplass- eller bransjelag: består av medlemmene på en eller flere arbeidsplasser eller medlemmene i en bransje (f.eks. jern og metall eller grafisk) i en by eller på et sted.

— Skolelag: består av medlemmene på en eller flere skoler i en by eller på et sted.

— Boliglag: består av medlemmene i et bestemt boligområde som ikke er med i skole eller arbeidsplasslag (som oftest i større byer).

— Samlelag: består av alle medlemmene innenfor et bestemt geografisk område (f.eks. kommune). De fleste laga er i dag samlelag. Når det i et slikt lag blir mange nok medlemmer på en skole eller arbeidsplass, danner de som oftest et eget lag eller blir ei egen gruppe i laget som har en del dis-

kusjoner for seg sjøl om de spesielle oppgavene på skolen/arbeidsplassen. Slike grupper i et lag kalles smålag.

Når laget er stort nok (f.eks. over 10 medlemmer) er det som regel lurt å dele det opp i smålag som har egne diskusjoner om det de jobber mest med, og samle hele laget til felles diskusjoner om det som angår hele laget. Hvert enkelt smålag bør ha en egen leder. Som regel er det praksis at den sitter i styret for laget.

Laget velger utsendinger (delegater) til årsmøtet i distriktet og til landsmøtet.

Distriktet

I distrikter (vanligvis fylker) der det er mange lag, er det distriktstyre (DS). Distriktstyret velges på årsmøtet i distriktet som består av utsendinger fra alle lag. Årsmøtet er normalt en gang i året. Det diskuterer og fatter vedtak om planer for arbeidet i distriktet, vedtar beretning for arbeidet siden forrige årsmøte og velger nytt distriktstyre (DS). DS skal bestå av de dyktigste og politisk sterkeste personene i distriktet. Størrelsen på DS og hvor mange lag DS-medlemmene kommer fra vil variere.

DS leder arbeidet i distriktet mellom årsmøtene. Det skal regelmessig ha kontakt med alle lag, gi dem hjelp og rettleiing i arbeidet, høre på kritikk og forslag fra laga. DS skal diskutere politiske spørsmål og gå i spissen for å utvikle ungdomspolitikken for distriktet og utvikle og lede ungdommens kamper. I tillegg til kontakt med hvert enkelt lag vil DS arrangere konferanser med folk fra flere lag for å diskutere felles oppgaver, utveksle erfaringer o.l.

DS skal ha kontakt med sentralstyret. Det skal bringe saker fra sentralstyret videre til laga og bringe lagas meninger og forslag og rapport om arbeidet til sentralstyret.

Landsmøtet

Det høyeste organet i Rød Ungdom er landsmøtet. Det holdes normalt annenhvert år og består av utsendinger (delegater) fra alle lag. Medlemmene av sentralstyret møter også på landsmøtet, men de har ikke stemmerett. Det er bare utsendingene fra laga som stemmer over forslag og som velger nytt sentralstyre.

På samme måte som til årsmøtene i distriktene er det bare de laga som har betalt kontingenten innen fristen som får sende delegater, og antall delegater avgjøres av hvor mange medlemmer laget har.

Landsmøtet behandler beretning for arbeidet siden forrige landsmøte, endringsforslag til vedtekter og program og uttaler seg om aktuelle saker. Landsmøtet velger de dyktigste

kameratene fra hele landet til sentralstyret. Det blir lagt vekt på å velge folk fra forskjellige skoler, yrker, forskjellige deler av landet og med forskjellig alder. Det blir også lagt spesiell vekt på å velge inn mange jenter i sentralstyret fordi jenter er spesielt undertrykt og at det derfor må legges ekstra vekt på å hjelpe fram jenter til ledende verv. Det må velges så mange folk fra Oslo i sentralstyret at det kan være et arbeidsdyktig arbeidsutvalg som kan lede den daglige virksomheten. Mange av medlemmene i sentralstyret som ikke bor i Oslo sitter også i distriktsstyret eller lagsstyret.

Sentralstyret skal lede organisasjonen mellom landsmøtene. Det skal gå i spissen for å utvikle politikk, lede studier og gjøre hva det kan for å reise og lede kamper blant ungdommen. Sentralstyret skal regelmessig ha kontakt med alle distriktsstyrene, og har også direkte kontakt med mange lag. Det vil også arrangere konferanser for DSer eller fra folk fra DSer og lag om spesielle emner. Sentralstyret lager planer for arbeidet til hele organisasjonen etter å ha fått inn forslag og hørt hva DSer og lag mener. Normalt er det noen felles saker som hele organisasjonen jobber med og noen møter som alle lag må holde i løpet av et år (f.eks. diskutere internasjonalt arbeid, stortingsvalget, salg av Rute 80). Sentralstyret skal legge stor vekt på å oppsummere meningene til medlemmene og laga og lytte til det de har å si. Sentralstyret har også rett til å pålegge DSer og lag arbeidsoppgaver.

Sentralstyret oppretter de utvalg som det finner fornuftig; F.eks. Faglig utvalg, skoleutvalg, redaksjon for Rute 80.

AKP (m-l)

Rød Ungdom er ungdomsorganisasjonen til AKP(m-l). Forholdet mellom de to organisasjonene er regulert i vedtektene til partiet og Rød Ungdom. Rød Ungdom er underlagt partiet og samarbeider med det i en rekke saker. Vi kan også få hjelp fra partiet til å løse oppgaver, til politiske innledninger, studier og på annen måte.

Styrer bør ha jevnlig kontakt med partiet og få hjelp til å holde innledninger, hjelp til skolering osv.

Kapittel 3

Lagsarbeidet

Lagets oppgaver

Alle medlemmer av Rød Ungdom må være med i et lag. Det er her de viktigste politiske diskusjonene og studiene er. Det er i laget en diskuterer og planlegger hva en skal gjøre med de forskjellige kampsakene. Det er laget som planlegger og gjennomfører propaganda-aksjoner, åpne møter osv. Uten levende og aktive lag og medlemmer finnes det ikke noe Rød Ungdom.

Grovt sett kan en si at laget har tre grunnleggende oppgaver:

— Slåss for å forandre verden i dag:

Det betyr å diskutere de politiske spørsmåla som er aktuelle i dag, drive interessekamp på jobb, skole, fritid, drive solidaritetsarbeid, kvinnekamp osv.

— Propagandere for revolusjon, sosialisme og kommunisme:

Det betyr å diskutere og studere disse spørsmåla, selge Rute-80, spre ideene om sosialismen i diskusjon med andre og i det øvrige arbeidet vi driver med, avsløre kapitalismen og de kreftene og partiene som støtter den.

— Fostre kommunister:

Det betyr å verve medlemmer til Rød Ungdom, drive studier i kommunistisk teori og politikk og hjelpe folk til å bli aktive og sjølstendige i det politiske arbeidet. Rød Ungdom har også som mål å være en frisk rekrutteringskilde for AKP(m-l) slik at partiet hele tiden kan knytte til seg personer som har blitt fostret politisk i ungdomsarbeidet.

Disse tre oppgavene henger sjølsagt sammen og går delvis over i hverandre. Men det er nyttig å sette det opp slik for dette er saker som alle lag må drive med. Det er nok av eksempler på at vi ikke er flinke til det. I enkelte perioder har f.eks. Rød Ungdom gjort lite for å spre ideer om sosialismen, i andre perioder gjort lite med interessekamp og andre dagsaktuelle spørsmål. Eksempler på dårlig studiearbeid og lite rekruttering er heller ikke vanskelig å finne. Vi regner med at alle lag har sånne eksempler fra sin egen historie.

En er nødt til å legge forskjellig vekt på de ulike oppgavene til enhver tid, men ingen av oppgavene må «glemmes».

Arbeidet i laget kan skilles i *eksternt* og *internt* arbeid. Den eksterne eller utadretta virksomheten er alt som laget driver med overfor andre enn dem som er medlem i Rød Ungdom som salg av Rute 80, frontarbeid, avisskriving, diskusjoner med folk. Det interne arbeidet, det som foregår innad i laget, skal i hovedsak gjøre oss i stand til å drive det eksterne (utadretta) arbeidet bedre. Eksempler på internt arbeid er diskusjoner i laget, studier, konferanser i distriktet eller hele landet for å diskutere ulike deler av arbeidet, skriving i medlemsbladet.

Medlemsbladet har en viktig plass i organisasjonen. I det foregår debatter om hvilke standpunkter Rød Ungdom bør ha i ulike saker, og om hvordan Rød Ungdom skal være. Alle medlemmene kan skrive i bladet. En annen viktig side ved bladet er at sentralstyret kommer med vedtak og retningslinjer for arbeidet og informasjon til medlemmene om viktige spørsmål.

Lagsmøtene

Normalt bør lagsmøter avholdes med 2 til 4 ukers mellomrom. I tillegg til vanlige lagsmøter som vi beskriver nedenfor bør laget av og til arrangere egne studiemøter og helgeturer. Som regel er det fint å invitere med sympatisører på slike møter og turer dersom det ikke er spesielle interne forhold som skal tas opp.

En kan også invitere sympatisører på «åpne lagsmøter» — som skal diskutere spesielle ting de kan ha interesse av. Granli Rød Ungdom kan f.eks. invitere deltagerne i en Rød Ungdom-studiesirkel på yrkesskolen til å være med på lagsmøtet som skal diskutere arbeidet med YLI-gruppa.

På normale lagsmøter har alle plikt til å møte. Selsagt kan det komme ting i vegen som gjør det umulig eller galt å gå på lagsmøte, men hovedregelen må være at lagsmøtene går foran andre ting. Laget må planlegge møtene sånn at de passer best mulig og ikke kolliderer med fotballtrening, møter i Kvinnefronten e.l. De som ikke kan komme på et lagsmøte, må gi beskjed om det til styret før møtet.

Innholdet i møtene

Møtene skal først og fremst være politiske og ikke møter der mesteparten av tida går med på å avtale hvem som skal stå på stand, gi beskjed om andre møter, diskutere hvem som kan stensilere en løpeseddel o.l. En god huskeregel kan være at alle skal *lære noe* om et politisk tema på hvert møte.

Seinere i dette kapitlet står det mye om nødvendigheten av planer. Samtidig som vi understreker betydningen av det, vil vi understreke at laget må ta opp og diskutere det som er aktuelt til en hver tid. La oss f.eks. si at det blir folkeopprør i et Latinamerikansk land eller streik på en stor fabrikk. Da må laget ta det opp på første lagsmøtet, i alle fall til en kort diskusjon. Det kan være lurt å ha et fast punkt på hvert møte f.eks. på 1/2 time som tar opp en aktuell sak folk er opptatt av.

Laget bestemmer sjøl dagsorden for de aller fleste møtene. Sentralstyret lager møteopplegg for noen møter som alle lag skal gjennomføre. Det kan f.eks. være at alle lag skal diskutere forslag til arbeidsprogram eller at alle skal diskutere solidaritetsarbeidet med Afghanistan.

Det bør alltid være et *politisk hovedpunkt* på møtet. 1/3 til 2/3 av tida bør brukes på det. Det bør først være en (kort) **innledning**, så *diskusjon om politikken*, deretter *om hva laget skal gjøre med det og hvem som skal gjøre det* og til slutt under hvert punkt bør det *fattes vedtak* om de sakene laget er enige om og det som skal gjøres. Ikke alle hovedpunkter er slike som laget skal gjøre noe med. F.eks. kan hovedpunktet være: Studier og diskusjon om det nasjonale spørsmål, med størst vekt på samenes stilling. Dette punktet behøver ikke ende opp i vedtak om hva som skal gjøres, men det kan også f.eks. vedtas en pressemelding om at Rød Ungdom laget i Granli har diskutert dette og deres syn på samenes rettigheter.

Som regel vil lagsmøtene inneholde *flere saker* som det *legges mindre* vekt på. Rekkefølgen med innledning, diskusjon og eventuelle vedtak bør følges her også.

Det bør alltid være et *eventuelpunkt* der saker som har kommet opp etter at innkallelsen ble sendt ut, kan tas opp. Eventuelpunktet må bare ta opp korte og nødvendige saker, og ikke skli ut til å bli et stort punkt med 10 saker og masse beskjeder. For ofte blir eventuelpunktet brukt til å ta opp saker som fint kan løses utenom møtene — f.eks. beskjeder til enkelte medlemmer. Alle som vil ha opp saker under eventuelt, må melde i fra til møtelederen (som regel formannen) før møtet eller når møtet begynner slik at han/hun kan få oversikt over de sakene som ønskes tatt opp. Møtelederen må sørge for at det ikke blir for mye som tas opp på slutten av møtet. Dette er viktig.

Pauser. Det er slitsomt å sitte og diskutere flere timer sammenhengende. Det bør derfor være 5–10 minutters pause en gang i blant slik at folk kan strekke på beina og slappe av litt.

Kultur bør være en fast del av alle møter. Det er ikke alle

lokaler som er egna for synging, men går det an, så bør en absolutt syngje på møtene — lære seg progressive og revolusjonære sanger. Diktlesning eller å lese utdrag fra en roman er likeledes en bra bruk av kulturen. Ofte kan et dikt eller en sang si oss mer enn en lang innledning — det kan røre ved følelser i oss og sette tankene i sving på andre møter. Sang sveiser også folk sammen og gir mer pågangsmot. Sketsjer bør også brukjes. To eller tre stykker kan gå sammen og lage en sketsj og vise den på lagsmøtet. Seinere kan den kanskje brukjes på et åpent møte eller på en stand.

Hyggelig samvær må det også være tid til på møtene slik at folk kan bli bedre kjent, snakke om andre ting enn det som tas opp på møtet. Egne kvelder eller fester uten dagsorden og politisk program kan også være lurt å ha en gang i blant for å skape bedre kameratskap og samhold og bli bedre kjent med hverandre.

Forberedelse av møtene

Styret må i god tid før lagsmøtet diskutere de sakene som skal opp, bli enige om dagsorden, hva det skal legges vekt på under hvert enkelt punkt, hvor lang tid som hvert punkt skal ta, bestemme hvem som skal innlede og lede de enkelte punktene (hvis det ikke er bestemt før — f.eks. i en langsiktig plan), og lage forslag til vedtak (eller få noen andre til å gjøre det). Styret må også skaffe lokale til møtet dersom ingen andre har fått det i oppgave. Normalt holdes lagsmøtene hjemme hos et av medlemmene.

I god tid før lagsmøtet (minst ei uke i forvegen) må hvert medlem få dagsorden og møteforberedelser og beskjed om hvor og når møtet skal være.

Hvert medlem bør noen dager før møtet sette seg ned og lese forberedelsene til møtet og tenke gjennom sakene.

Gode forberedeler til møtet vil gi mye større utbytte av møtene og alle må ta det alvorlig.

Her er et eksempel på ei møteinnkalling til Granli Rød Ungdom:

Innkalling til lagsmøte:

Tid og sted har vi bestemt tidligere, men du skal også få muntlig påminning om det sammen med denne innkallinga.

Forslag til dagsorden og tidsplan:

1. Situasjonen i Afghanistan og solidaritetsarbeidet. 1 1/2 time
2. Økonomiarbeidet. 1/2 time.
3. Eventuelt. 20 minutter

Til pkt 1: Les Afghanistankomiteens hefte (følger med), artikkel i Klassekampen for lørdag og artikkel fra Friheten (kopi av den følger med innkallinga).

Spørsmål til diskusjon:

- Hvorfor okkuperer Sovjet landet? Hvordan forsvarer Friheten og andre okkupasjonen og hvordan møter vi de argumentene?
- Hvordan er stillingen i motstandskampen?
- Hva mener du om argumentene om at en ikke kan støtte motstandskampen eller de gruppene som ledes av støttes av føydale tyranner?
- Bør vi gå inn for å danne en Afghanistan-komite?
Forslag til vedtak:
- a) Laget vedtar en pressemelding som fordømmer okkupasjonen og støtter motstandskampen.
- b) Vi går inn for å opprette en Afghanistan-komite. Det blir hovedoppgaven for laget. Tone og Hanne ansvarlige.

Til pkt 2:

Det var en del sommel og rot ved forrige kontingentinnbetaling og det kom inn mindre penger enn beregna. Vi diskuterer derfor kort hvor viktig økonomien er, og hvorfor det var sånn sist.

Styret foreslar at vi setter i gang et loddsalg blant venner og kjente for å styrke laget økonomi. Målsetting å få inn 500 kroner til laget. Vi trenger penger til løpesedler og plakater og papir til stensilmaskinen. Alle må huske på å ta med penger til kontingenten!

Vel møtt!

Hilsen styret.

Årsmøter

Alle lag og distrikter skal ha årsmøter. Årsmøtet bør vanligvis holdes i januar eller februar. Det skal behandle følgende saker:

1. Beretning siden forrige årsmøte fra styret.
2. Godkjenning av regnskapet for laget for siste år.
3. Forslag til vedtak og uttalelser
4. Valg av styre.

Beretninga bør ikke være for omfattende og detaljert, men inneholde noen viktige opplysninger og hovedtrekkene i det som har skjedd siste året. Her er noen punkter vi mener bør med, men det er ikke nødvendig å ha akkurat disse punktene:

- antall medlemmer i laget, hvor mange nye, utmeldte fra- og tilflyttet siden forrige årsmøte (bør tas muntlig)
- Hvordan som har vært de viktigste oppgavene til laget og hvordan dette arbeidet har gått.
- Hvordan salget av Rute 80 har vært drevet og hvor mye som selges (før og nå).
- Hva som er lagets viktigste styrker og svakheter, og noe om arbeider framover ut i fra det.

Ei beretning for et lag bør ikke være på mer enn det som står på en eller to sider i denne boka.

Beretninga som legges fram på årsmøtet er styrets beretning. Laget bør vanligvis ikke diskutere detaljene i den, men godta eller forkaste den. Har laget spesielle ting den vil ha med eller kritisere i beretninga, bør det fattes et eget vedtak som sier det.

Regnskapet skal godkjennes. Inntektene og utgiftene må det fortelles om, og hvor mye som er i kassa. I større lag bør årsmøtet velge en revisor som skal kontrollere regnskapet før neste årsmøtet og se at det er ført riktig, at det ikke er blitt borte penger o.l.

Vedtak. Årsmøter kan være stoff som lokalavisa kan tenke seg å skrive om. Det bør derfor vedtas uttalelser om aktuelle saker som sendes til pressa, gjerne sammen med hvem som er valgt til formann eller talsmann for laget.

Valget av nytt styre er kanskje det viktigste punktet. Det er det som vanligvis får størst betydning for arbeidet i året som kommer. Valget må alltid forberedes. I større lag bør styret nedsette en valgkomite på to-tre personer. Den skal diskutere hvem som bør sitte i styret, snakke med dem de mener er aktuelle, høre hvilke forslag andre har, og til slutt sette opp et forslag til nytt styre. I mindre lag bør styret gjøre denne jobben.

På årsmøtet bør en diskutere hva som taler for og i mot hver enkelt kandidat slik at en så godt som mulig finner ut hvem som vil gjøre jobben best, og at det ikke blir «trynevalg».

Laget avgjør sjøl om det vil velge formann, sekretær, kasserer og eventuelt andre styremedlemmer eller om det vil velge 3 (eller flere) personer til styre som så seg i mellom bestemmer hvem som skal ha hvilke oppgave. Vi vil anbefale at laget i alle fall velger hvem som skal være formann. Alle kjenner alle så godt at laget fullt ut er i stand til å bestemme det.

Nødvendig med plan og målsettinger for arbeidet.

Det er hundrevis av forskjellige saker et lag kan diskutere og gjøre noe med, men det er umulig å klare det. Det nytter ikke bare å ta opp på et møte det en da har lyst til, og så gjøre noe med det. Så på neste møte ta opp det en plutselig da har lyst til osv. Dessuten vil det helt sikkert være forskjellige meninger om hva en skal ta opp og jobbe med.

En plan må *ta utgangspunkt i de grunnleggende oppgavene* vi pekte på i begynnelsen av kapitlet. Over en periode på noen måneder må laget ha drevet med alle disse tre sakene. Deretter må en se på *hvilke saker det er viktig å jobbe med ut i fra den politiske situasjonen*. Støttearbeid til Afghanistan kan være viktigere enn støttearbeid til en undertrykt minoritet i India, kamp for hybelhus på yrkesskolen kan være viktigere enn kamp for prevensjonsautomat på skolen osv.

Så må en se på *hvilke behov Rød Ungdom har*. F.eks. kan det være nødvendig å legge ekstra stor vekt på salget av Rute 80 i en periode eller på diskusjoner om økonomi. Og sist, men ikke minst må en se på *hva folk i laget har lyst til, er mest opptatt av og har størst muligheter til å få gjort noe med*. Noen kan f.eks. være veldig opptatt av målsak og er medlemmer av Norsk Målungdom. Sjøl om laget som helhet ikke prioriterer dette arbeidet, må de folka det gjelder få anledning til å fortsette med det. Men la oss si at ingen har lyst til å selge Rute 80. Da trengs det en diskusjon om det, for å få forandra innstillinga og få fres på salget.

I alt arbeid og når en lager planer, bør en sette *målsettinger for arbeidet*. De må være realistiske og mulige å nå, og samtidig sånn at en må gjøre en innsats for å klare dem. Målsettinger gjør det lettere å drive fram arbeidet og vurdere det en gjør.

Vi har lagd en plan for Granli Rød Ungdom for 1/2 år. Laget vedtok følgende målsettinger for den perioden:

1. Ta initiativ og få dannet en Afghanistan-komite. Få med minst 8 uavhengige i aktivt arbeid.
2. Være med å sørge for at det blir ei levende YLI-gruppe på skolen.
3. Øke salget av Rute 80 fra 40 til 60.

4. Få med 35 uavhengige til 1. mai-tog
5. Få i gang en studiesirkel og verve 4 nye medlemmer
6. Gjennomføre et studiemøte om teori og et åpent møte om et politisk tema.

I et lag kan ikke alle drive med alt. Det er nødvendig med *arbeidsdeling*. Noen driver Afghanistan-arbeide, andre i YLI f.eks. Sjølsagt kan noen drive med begge deler, men en må legge mest vekt på det ene. Noen bør ha ansvaret for stand til Rute 80 (alle som er kjent som medlemmer eller sympatisører bør selge), andre ha ansvaret for 1. mai. Også når det gjelder politiske spørsmål som skal diskuteres i laget, bør en i god tid sette opp hvem som skal innlede til diskusjon o.l. slik at møtene kan forberedes skikkelig.

Hvert lag bør ha en *hovedoppgave*, dvs. den oppgaven laget legger mest vekt på i den perioden det er snakk om. Det er denne saken laget bør bruke mest tid på å diskutere og som flest bør jobbe med. Granli Rød Ungdom vedtok Afghanistan-arbeidet som hovedoppgave fra 1/1 til 1/4 og arbeidet med mobilisering til 1. mai som hovedoppgave i april. Som regel bør det være en slik ekstern politisk sak som er hovedoppgaven der en kan jobbe i fronter sammen med andre. Men i enkelte perioder kan det være riktig å ha salg av Rute 80, studier eller verving som hovedoppgave. La oss f.eks. si at laget gjennom arbeidet på yrkesskolen har fått mange sympatisører. Da bør en sikkert satse på å få verve dem som medlemmer og drive mest med det i en periode.

I tillegg til hovedoppgaven vil alle lag ha flere underordna oppgaver som de legger mindre vekt på

Sentralstyret lager en plan for hele Rød Ungdom etter å ha fått forslag og ideer fra lag og DSer. Den vil som regel inneholde hvilke saker organisasjonen som helhet prioriterer, opplegg for enkelte møter som alle lag skal ha (f.eks. om kvinneundertrykking, internasjonal politikk eller diskusjoner om sosialismen) og andre saker som skal gjennomføres i perioden (f.eks. en aksjon for å verve abonnenter til Rute 80 eller en serie med åpne møter om narkotika.)

Hvert lag bør lage sin egen plan. På de neste sidene finner du en plan for 1/2 år for Granli Rød Ungdom. Den er ganske detaljert. Det er ikke nødvendig med så langsiktige og detaljerte planer for alle lag, men vi tror alle kan ha nytte av den.

*Plan for Granli Rød Ungdom vedtatt på lagsmøtet i desember.
Husk at ikke alle skal drive med alt, så alle skal ikke være med på alt som står her.
Vi kan ikke forutse alt som vil skje hverken på Granli, i verden eller i laget så det blir sikkert nødvendig med forandringer av planen nderveis.*

Uke	Lagsmøter	Det viktigste vi skal drive med i perioden	Åpne møter, stands o.l.
7/3-13/1 8/1	1. Situasjonen i Afghanistan og solidaritetsarb. 2. Økonomiarbeidet.	Snakke med folk for å få dem med i Afghanistan-arb./ Drive solidaritetsarb. Selge Rute 80 på skolen og til venner	
14-20/1			19/1: Rute 80 stand
21-27/1			
28/1-3/2 29/1	1. Kort om en aktuell sak. 2: Propagandaarbeidet. 3: To grupper: — Afghanistan-arbeidet — Arbeidet i YLJ	For Yrkesskolen: Jobbe med å få ei aktiv YLJ-gruppe.* (* Gjelder jan., febr. og mars som viktigste og nest viktigste oppg.)	
4-10/2	10/2: Arsmøte.		
11-17/2	15/2: Frivillig studiemøte om dialektrikk. Fest etterpå.		12/2: Dannelse av Afghanistan-komite. 16/2: Afghanistan-stand (komitéen).
18-24/2	20/2: 1. Kort om en aktuell sak. 2. 8. mars: Hvor viktig er kvinnekampen, paroler, hva skal vi gjøre innspurten av mobiliseringa? 3. Rapport fra Rute 80-salg. 4. Rapport om vervearbeidet.	Selge Rute 80 på skolen og til venner	

25/2-2/3 3-9/3	Mobilisere til 8. mars-toget.		3/3: Møte i Afghanistan-komiteén. (NB: Komiteén må bestemme når dette skal være.) 8/3: Kvinnedagen: demonstrasjon. Kvinnefronten har festmøte. 15/3: Afghanistan-stand (komiteén).
10-16/3	11/3: 1. mai. 2: To grupper: — Arbeidet i YLI — Arbeidet for ungdomsklubb.		
17-23/3		Selge Rute 80 på skolen og til venner.	22/3: Rute 80-stand.
24-30/3 Påske		Få med folk til dannelsen av 1. mai-komiteé. Etter påske blir 1. mai-arbeidet viktigst, men Afghanistan-arbeidet må opprettholdes.	27/3: 1. mai-komiteén dannes.
14-20/4	14/4: Rekruttering. 2. innspurten i 1. mai-arbeid.	Selge Rute 80 på skoler og til venner.	11/4: Møte og fest ungdomskomiteé til 1. mai. 19/4: 1. mai-stand. Salg av Rute 80 (ikke stand).
21-27/4 28/4-4/5		Mobilisering til 1. mai er viktigste oppgave.	26/4: 1. mai-stand + parolemalning. 30/4: Dagen-før dagen fest. 1/5: 1. mai-tog og festmøte.
5-11/5	6/5: 1. Narkotika. 2. Koningenten. 3. Kort om sommerleir.		8/5: Studiesirkel starter.
12-18/5 19-25/5			21/5: Åpent RU-møte om narkotika. Innledere fra UH, SU, RU. 24/5: Afghanistan-stand.

26/5-1/6	Selge Rute 80 på skolen og til venner.	3/5: Rute 80-stand.
2-8/6	5/6: 1. Ikke fastsatt. 2. Plan for laget fram til sept.	6-8/6: Hyttetur sammen med sympatisører.

Hovedansvarlig for de forskjellige sakene (husk her står «dekknavn»):

- Afghanistan-arbeidet: Tone og Hanne.
- Arbeidet i YLI: Geir.
- 1. mai-arbeidet: Aud og Bjørn.
- Rute 80: Nils og Trine.
- 8. mars: Trine.
- Narkotika-debatten/møtet: Bjørn og Guri.
- Lede studiesirkel: Tone og Bente.
- Hytturen: Aud, Hans og Per.

Møteledelse for lagsmøtene:

Det må alltid være en som leder hele lagsmøtet. Den skal åpne møtet, spørre om det er andre forslag til dagsorden og tidsplan enn det styret har lagt fram og få vedtatt dagsorden (er det andre forslag enn styrets, må det avstemning til). Møtelederen skal sørge for at møtet blir gjennomført skikkelig. Vi skal komme tilbake til det nærmere nedenfor.

Som regel er det formannen som leder møtene, men det kan være lurt å la det gå en del på omgang for at flere skal lære seg å lede møter. Når medlemmer som ikke er vant til det skal lede et møte kan de f.eks. sitte ved siden av formannen slik at han/hun kan gi råd og tips underveis.

En møteleder må alltid forberede seg godt. Han/hun må tenke gjennom spørsmåla til diskusjon, prøve å finne ut om det er uenighet om viktige ting i laget, hun må vite hva innlederen kommer til å ta opp osv. Derfor er det mange ganger en fordel at den som har innleiinga leder diskusjonen etterpå. Møtelederen må passe på at de uenigheter som er, kommer fram. At det viktigste blir diskutert grundig, hun må ha en tidsramme å gå etter, og hun må lede diskusjonen ved å prøve å oppsummere underveis hva man er enige om og hva man er uenige om. Hun skal også lede avstemninger. Som regel vil det være en fordel om møtelederen lager seg en tidsplan på forhånd. Den kan se sånn ut:

1. Innleiinga 20 minutter
2. Diskusjonen med 3 spørsmål!
 1. spørsmål 1/2 time
 2. spørsmål 1/2 time
 3. spørsmål 15 minutter
3. Oppsummering og vedtak 15 minutter

Tilsammen skal da diskusjonen ta 1 time og 50 min. Med en kort pause blir det to timer. Når hun leder diskusjonen må møtelederen passe på at de ikke bruker opp all tida på første spørsmål, men prøve å holde seg sånn noenlunde til planen.

I store lag (over 12—15 medlemmer) er det bra å ha gruppediskusjon sånn at alle får sagt hva de mener. Da må gruppelederne forberede seg som over, men vedtak og oppsummering tas i ett.

Når man leder et møte er det viktig å passe på at det ikke alltid er de samme som sier noe. Noen er veldig glad i å høre sin egen stemme og tar ordet hele tida og prater i det vide og brede om mer eller mindre viktige ting, mens andre ikke kommer til orde i det hele tatt. Det er ofte nye medlemmer som synes det er vanskeligst å ta ordet og de må hjelpes (det gjelder også for jenter). Møtelederen skal passe på at det ikke er de samme som sier noe, og de skal spesielt oppmuntre nye medlemmer og jenter til å kaste seg inn i diskusjonen. Møtelederen må føre talerliste over dem som vil være med i dis-

kusjonen. Dersom mange tegner seg på talerlista eller noen holder lange innlegg, er det nødvendig å be folk holde korte innlegg eller å vedta ei taletid på f.eks. 3 minutter på hvert innlegg.

Møtelederen har et spesielt ansvar for at det blir fattet vedtak som helt klart sier det en ble enige om og det som skal gjøres.

Eventuelpunktet på møtene kan lett bli kaotiske og lange dersom ikke møtelederen er flink til å prioritere sakene og lede diskusjonen. Bare de nødvendige tingene må tas opp, og noe videre diskusjon blir det ikke tid til.

MIMRE

Rekruttering og politisk fostring av medlemmer

Det er et mål for Rød Ungdom å vinne flertallet av ungdommen for revolusjon, sosialisme og kommunisme og det er et mål å utløse og lede omfattende kamper blant ungdommen i dag. Det er derfor sjølsagt at det er en viktig oppgave å verve mange medlemmer og at det alltid må være en oppgave hvert lag legger stor vekt på. Et langsiktig mål er å ha mange medlemmer på hver eneste skole og større arbeidsplass og lag i alle boligområder. Det er langt fram dit. Også for ikke «å tørke inn» må verving stå sentralt. Alle blir eldre for hvert år — også medlemmene av Rød Ungdom. La oss si at Granli Rød Ungdom har 5 medlemmer i 1. klasse på gymnaset. Hvis de ikke rekrutterer noen, går det tre år og så står vi uten medlemmer på skolen. Noen flytter fra Granli og noen er så gamle og politisk sterke at de blir medlemmer av partiet.

Når en har innsett hvor viktig rekrutteringa er, blir innstillingen til arbeidet og mulighetene det viktigste. Det trengs en bevisst holdning til å rekruttere — det er ikke noe som kommer av seg sjøl bare en driver godt annet arbeid. Det må legges spesiell vekt på nettopp det å rekruttere.

Vi mener det er tusenvis av ungdommer i Norge som kan bli medlemmer av Rød Ungdom. Ikke sannelig å forstå at de står i kø for å bli medlem i dag. Men det er oss og ikke dem det står på. Det er vår oppgave å snakke med dem, diskutere politikk med dem, lytte til dem og lære dem om Rød Ungdoms politikk.

Rød Ungdom er en *masseorganisasjon*. Det betyr at det ikke stilles så strenge krav til medlemmene når det gjelder kunnskaper, aktivitet, disiplin o.l. som i AKP (m-l). Ungdomsforbundet er ikke noen kopi av partiet med eneste forskjell at det er for yngre folk. Folk som ikke veit så mye, men som støtter Rød Ungdom og vil følge vedtektene må med. Diskusjoner og studier må tilpasses slik at slike folk også får

noe ut av medlemskapet i Rød Ungdom.

Og sjøl om vi ønsker stor aktivitet i Rød Ungdom, så må folk kunne være med uten å bli pressa til å drive med politikk mange dager i uka.

Vi vil understreke at alt det laget gjør og miljøet i laget har stor betydning for vervinga. Få vil bli med i et lag som de ikke ser gjør noe fornuftig. Et lag med en ukameratslig stil, der folk hverken blir kjent med hverandre eller trives vil ikke trekke folk til seg, men tvert i mot miste medlemmer. Et godt politisk arbeid og godt miljø i laget er hele grunnlaget for vervearbeidet.

Men sjøl med et slikt godt grunnlag oppstår det ikke køer av folk som vil bli med. Det må drives spesielt arbeid for å få med folk:

— Politiske diskusjoner med kamerater, venner og folk vi treffer i interessekamp, solidaritetsarbeid o.l., og å spørre om disse vil bli medlemmer er den viktigste metoden for verving. En må snakke mye med dem om Rød Ungdom, lytte til kritikk og spørsmål fra dem og diskutere det alvorlig.

Det må legges stor vekt på å få et kameratskap og godt vennskap med folk vi satser på å verve. Det holder ikke bare å diskutere politikk med dem en time annenhver uke! (Tenk sjøl på hvordan du og andre ble medlem).

Laget bør sette opp lister et par, tre ganger i året over de folka en satser mest på å få med i laget, og over hvem i laget som har spesielt ansvar for å snakke med og ha kontakt med hver enkelt.

Å verve til studiesirkler er yktig for vervinga. Få vil bli medlemmer før de veit ganske mye om Rød Ungdom, og studiesirkler er nettopp for å lære folk om det. Mange flere er interessert i å delta på sirkel enn de som sier de kanskje er interessert i å bli medlem. Gjennom å delta på studiesirkel vil flere bli interessert i å bli medlem. På studiesirkelen er det viktig at den som leder den legger vekt på å diskutere medlemskap i Rød Ungdom med deltagerne. Hver studiesirkel bør gi nye medlemmer.

Sjøl om det er størst muligheter for å verve dem vi kommer i kontakt med gjennom frontarbeid og de vi kjenner, så er det også mulig å rekruttere blant ukjente grupper F.eks. kan det hende at et lag ikke har medlemmer på en yrkesskole eller et gymnas, og vil satse på å få det. Da kan en lage løpesedler som blir spredd der, selge Rute 80 utenfor skolen eller der en treffer skoleelever om kvelden, lage møte om Rød Ungdom eller konfrontasjonsmøte mot en annen politisk ungdomsorganisasjon der — og gjennom dette komme i kontakt med folk. Mange lag har gjort det med hell.

Politisk fostring

Det systematiske og bevisste arbeidet for å utvikle folk politisk må ikke slutte når de har blitt medlem. Laget må legge vekt på å fostre medlemmene til stadig å bli sterkere politisk, mer kunnskapsrike og sjølstendige. Her er noen stikkord for hvordan en skal oppnå det: — Det må gis hjelp og muligheter til politiske og teoretiske *studier* og det må oppmuntres til det. Studiesirkel er en mulighet, egne studiemøter i laget en annen som bør benyttes. Men hovedtyngden av studiene vil likevel måtte bli personlige studier. De som har studert en del kommunistisk teori må gi tips og råd om hva som bør studeres, forklare hvorfor det er viktig og hva en sjøl har fått ut av det. Det er ofte lurt å gå sammen to og to når en studerer ei bok eller en artikkel slik at en kan snakke sammen om det.

— Folk må *få oppgaver* de kan utvikle seg på. Bare ved å lære gjennom praksis kan en bli dyktigere. Oppgavene må tilpasses slik at de som får dem har muligheter til å klare dem og ikke gir opp fordi det er for vanskelig. Når en gir folk en oppgave, er det viktig samtidig å gi retningslinjer for det, og hjelp til hvordan det skal gjøres. Det er nok av oppgaver i et lag, og det er viktig at flest mulig trekkes med på å gjøre dem. Eks:

Holde innledning på lagsmøte, lage et avisinnlegg eller en løpeseddel, lage stand, selge Rute 80, arrangere åpent møte, lage forslag til plan for 1. mai-arbeidet, jobbe i Afghani-stankomite.

Det er som regel lurt å sette to og to sammen på en oppgave, gjerne en sterk og en svakere politisk. En må da legge vekt på at den sterkeste ikke skal gjøre alt sjøl, men tvert i mot legge vekt på å hjelpe den som ikke har så mye erfaring til å bli dyktigere.

— *Kontrollere arbeidet* og hjelpe dem med å oppsummere sine erfaringer.

— *Diskutere* mye med folk og ha en riktig holdning til deres meninger og standpunkter. Alt for ofte er det slik at det blir diskutert mye med dem vi ønsker å få som medlemmer, men så stopper det opp så snart de er blitt medlemmer. Det er sjølsagt galt. I diskusjonene må en lytte til andres meninger og ikke latterliggjøre dem e.l. hvis en mener de er gale, men bruke argumenter og overbevisning.

— Utvikle et godt *kameratskap*. Det må ikke bare bli at en har de samme politiske hovedoppfatningene som binder medlemmene sammen. Det må være et miljø der folk føler seg hjemme, kan snakke om det de tenker på også utenom politikk, der en kan gjøre ting sammen og ha det trivelig sammen. Folk må få støtte og hjelp når de har problemer f.eks. med økonomi, personlige problemer, problemer i forhold til foreldre, eller noen en er sammen med.

Studier

Vi har tidligere sagt at det er viktig med studier og skal ikke si så mye om det her. Men det må understrekes at uten studier i den kommunistiske teorien, vil ikke noen klare å utvikle en riktig politikk og holde en stø kurs gjennom lang tid. Sluttes det å drive kommunistiske studier i Rød Ungdom, vil også organisasjonen etter ei tid slutte å være en revolusjonær organisasjon. De borgerlige ideene og påvirkningene fra samfunnet rundt oss vil få overtaket.

Den kommunistiske teorien er først og fremst utvikla av Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Også andre har sjølsagt vært med på å utvikle teorien, men det er disse fem vi kaller de marxistiske klassikerne. Teorien er utvikla gjennom vitenskapelige studier av samfunnsutviklinga, historia og de lovene som gjelder i samfunnet. Det er ingen resept på hvordan alt skal gjøres, men grunnleggende retningslinjer for arbeidet og synet på samfunnet og historia.

Med ulike mellomrom oppstår det diskusjoner om den kommunistiske teorien fortsatt er gyldig, om vi må revurdere det klassikerne har sagt osv. Rød Ungdom holder fast ved marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Vi vil ikke gå vekk fra de grunnleggende prinsippene i den, for vi mener den har bevis sin riktighet opp gjennom historia. Men det betyr ikke at alt klassikerne skreiv er like riktig. Vi må se at verden har utvikla seg og at det er mange ubesvarte spørsmål i teorien. Vi må også se kritisk på teorien og ikke bruke sitater fra klassikerne som bevis på at noe er riktig.

Det trengs også andre studier enn i den kommunistiske teorien, — studier av politikken på ulike områder (f.eks. rusgiftpolitikk, natur- og miljøvern, kvinnespørsmål, skolepolitikk), av historie og ulike typer faktamateriale.

Studieformer

— Personlige studier. Hovedtyngden er nødt til å ligge på dette. Det er umulig å lage studiegrupper på alle mulige spørsmål. Det kan være tungt å lese ting og finne ut av det på egen hånd, men slike anstrengelser må vi slåss med. De som har lest en del bør gi råd og hjelp til dem som har lest mindre. Laget bør sette opp planer for ting som alle i laget skal studere, og følge opp at det blir lest.

— Studier i forbindelse med diskusjoner i laget. Det bør settes opp studier til saker som skal tas opp på lagsmøter eller åpne møter. Et eksempel: Granli-laget skal ha en diskusjon om samenes rettigheter i forbindelse med utbyggingen av Alta-vassdraget. Da er det naturlig å studere artikler fra klassikerne om det nasjonale spørsmålet.

— Egne studiepunkter og studiemøter.

Laget bør ikke bare studere teori i forbindelse med saker som skal opp i laget. Lag f.eks. et eget studiemøte eller punkt på et møte om Maos artikkel *Om praksis*.

Studiesirkler

Styrken ved studiesirkler er at en får diskutert det en studerer og lærer gjennom det. I tillegg er det ofte et nødvendig press for å ta seg sjøl i nakken og lese. Grunnsirkelen er viktig, og alle medlemmer bør gjennomgå den. Men det bør også lages videregående studiesirkler. Partiet har flere slike studieopplegg dere kan bruke eller dere kan lage sjøl.

En studiesirkel må ha en leder. Eventuelle innledninger og ledelse av møtene kan gå på omgang. For øvrig gjelder mye av retningslinjene for lag — avtal møter i god tid, folk må forplikte seg til å komme, legg vekt på miljøet osv.

Propaganda og agitasjon

Propaganda og agitasjon er spredning av de standpunktene og den politikken Rød Ungdom har. Agitasjon er betegnelsen for spredning av få og lettfattelige ideer (F.eks. fem argumenter for å støtte innsamling til Afghanistan). Propaganda er spredning av mer grundige analyser og begrunna standpunkter (f.eks. Rød Ungdoms syn på sosialimperialismen, betydningen av motstandskampen i Afghanistan og det internasjonale solidaritetsarbeidet.)

Muntlig propagit (Propagit/propaganda og agitasjon)

Det er den viktigste formen for propagit. Det er diskusjoner med folk på jobben, skolen, venner og kjente og folk som en treffer i ulike sammenhenger som er det viktigste for å spre politikken og vinne tilhengere av vår politikk. Da får en også høre folks argumenter, lære av dem og argumentere mot dem hvis en er uenig. På den måten utvikles egne synspunkter og de andres synspunkter utvikler seg mer enn om de hadde lest en artikkel om det samme. Rød Ungdom-medlemmer skal ikke være personer som ikke kan snakke om annet enn politikk og gjør det «24 timer i døgnet». Men det er viktig å være aktiv for å spre politikken. Vanligvis er vi for lite offensive og for lite dristige til å fremme våre politiske standpunkter. Laget bør i forbindelse med andre diskusjoner ta opp hvordan det står til med den personlige muntlige propagiten og hvordan den kan styrkes.

— Når det gjelder skriftlig prop.agit tar vi opp noen punkter: Salg av Rute 80

Det er den nest viktigste propagandaoppgaven, og hvert lag må jevnlig selge avisa. Gjennom den får tusenvis av ungdommer Rød Ungdoms synspunkter på mange spørsmål, og

vi kommer i kontakt med mange folk. Derfor er avissalg både en måte å spre politikk på, og en måte å organisere folk på. Det er ofte gjennom salget at en kommer i kontakt med nye folk som kan være interessert i Rød Ungdom. Gjennom å selge avisa er det også lett å starte diskusjoner om ulike ting: «Hva synes du om det som sto om Sovjet og faren for krig i den avisa du kjøpte av meg for noen dager siden?». Laget bør fast selge avisa til venner og kjente, på skoler og arbeidsplasser, på ungdomsklubber og andre steder ungdom samles. Utenfor konserter og andre arrangementer der mye ungdom samles, bør det sørges for salg. Der det er hybelhus for ungdom (en del skoler og store fabrikker har det) eller steder der det bor mye ungdom, må det sørges for fast salg på dørene.

Stands i et boligstrøk, utenfor et kjøpesenter e.l. der en ved siden av å stå og selge aviser også har plakater, utklipp fra avisa o.l. som blikkfang, bør de fleste lag ha f.eks. en gang i måneden. Ikke alle steder er det så effektivt med stands, men er det mye ungdom ute på gatene, bør en ha det.

Stands, gatesalg, utenfor konserter, skoler og andre måter for åpent salg betyr også mye for å spre kjennskap til at Rød Ungdom finnes og at vi er aktive i tillegg til de effektene avissalget har i seg sjøl.

Laget bør sette opp lister over personer som en spesielt skal gå på og selge avisa til. De folka bør en så satse på å diskutere mye med, og seinere få med på studiesirkel. Det er viktig, men vi skal også huske på at Rute 80 er ei bra avis som også Unge Høyre folk og andre som er uenige med oss kan være interessert i — og ikke minst folk som ikke har tatt noen klart politisk standpunkt.

Før en stand eller en salgsaksjon kan det være lurt å komme sammen for å diskutere hva en skal legge vekt på når en selger. Det gir mye større resultater når en «selger på sak» (dvs. be folk kjøpe avisa for å lese om den og den saken) enn å bare spørre om folk skal kjøpe Rute 80.

Det må søkes om tillatelse fra politiet og grunneier for å ha stand.

Et par ganger i året bør det arbeides spesielt med å verve abonnenter til avisa.

Løpesedler.

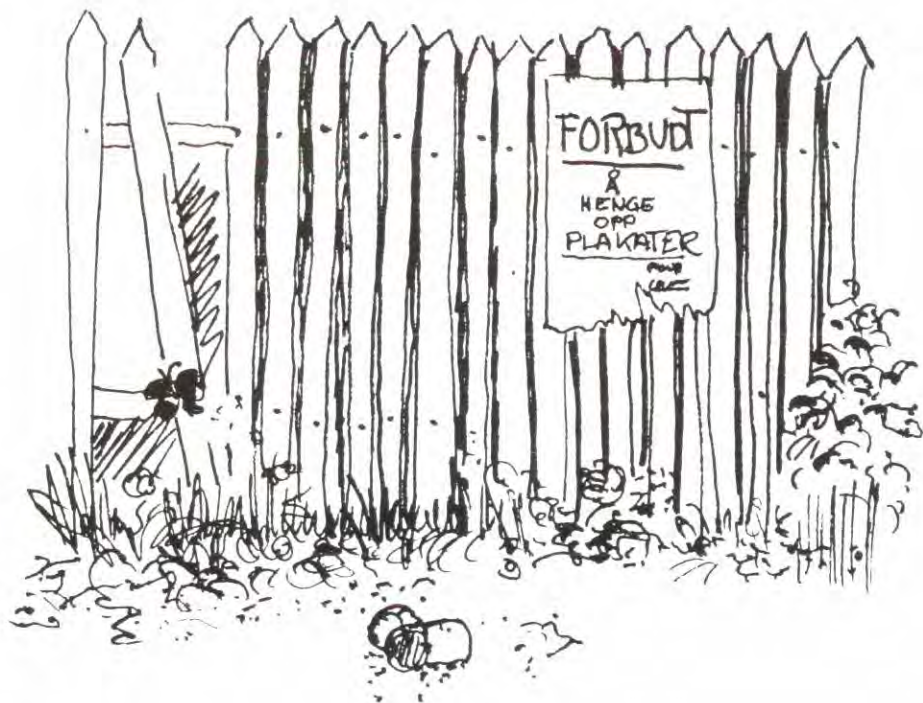
Gjennom løpesedler sprer vi propagita på en enkelt sak. Som regel brukes det i forbindelse med aksjoner eller ting som skal foregå (feks. for å støtte en streik, støtte motstandskampen i Afghanistan, spre kjennskap til et åpent møte o.l.), men de kan også brukes til å spre Rød Ungdoms syn på en enkelt sak (sjøl om det ikke er en aksjon).

Rød Ungdom sentralt utgir en del løpesedler som laga bør

spre. Men også hvert enkelt lag bør av og til utgi sine egne løpesedler. Det er viktig for å markere seg i lokalmiljøet — f.eks. Granli Rød Ungdom støtter kampen for ungdomsklubb. Bak i boka finner du noen tips om laging av løpesedler.

Plakater.

På plakater står ikke politikken forklart, men de er blikkfang og markerer standpunkter, — Sovjet ut av Afghanistan. Nei til atomkraftverk. Gjennom plakater blir folk kjent med ting vi står for og ser at vi lever og er aktive. Alle steder det er Rød Ungdom-lag bør en se det på stolper og oppslagstavler!

Avisinnlegg og pressemeldinger.

Rød Ungdom bruker i alt for liten grad de muligheter avisene gir oss. Alle aviser (?) tar inn leserbrev. En vil kanskje oppdage at Rød Ungdom blir sensurert, men innlegga våre blir tatt inn i de fleste aviser. Delta i debatter som andre starter i avisene og skap debatter sjøl, vedta uttalelser og skriv innlegg til avisa om aktuelle saker, ta gjerne kontakt med avisa for å få dem til å skrive om spesielle saker, komme på åpne møter o.l.

Husk at når dere sender innlegg til aviser så må det stå et navn og adresse på en i laget for at avisene skal ta det inn.

Når det skjer noe av interesse bør også laget sende artikler til Rute-80. Det kan f.eks. være om en aksjon for ungdomsklubben, noe spesielt som har skjedd på skolen, eller at kommunestyret vedtok å legge på ordførerlønna med 25 000 samtidig som de pga. dårlig økonomi stengte ungdomsklubben en gang i uka. Send gjerne med tegninger eller bilder.

Klassekampen

Rød Ungdom driver ikke noe særlig med salg av Klassekampen fordi vi legger vekt på Rute 80, men avisa er uunnværlig for Rød Ungdom. Hver dag kommer den med viktig stoff om det som skjer i Norge og resten av verden, med bakgrunnsmateriale og diskusjoner. Alle medlemmer bør enten abonnere (få foreldrene til å gjøre det f.eks.) eller i alle fall sørge for å få lest den hver dag. Ikke noen annen avis eller nyhetssendinger kan erstatte Klassekampen.

Om laget skal drive med noe salg og vervearbeid til Klassekampen utover blant lagsmedlemmene må avgjøres i hvert enkelt lag.

Åpne møter

Hensikten med åpne møter er å få spredd vår politikk på et eller flere områder og trekke folk nærmere Rød Ungdom. Møtene kan ha en innleder som legger fram Rød Ungdoms syn og fakta om en sak eller det kan være flere innledere med forskjellige syn. Det siste kan ofte være lurt for å få mer liv i diskusjonene og for å trekke flere folk. En kan f.eks. lage konfrontasjonsmøte mot Sosialistisk Ungdom om synet på Sovjet og faren for krig eller mot Unge Høyre om skolepolitikk.

Hvordan lage et åpent møte?

Tema

Laget må bestemme hva en skal ha åpent møte om. Det gjelder å ta fatt i noe som er aktuelt og som kan trekke folk., Et møte med tema «Vil Reagan bringe USA inn i nye krig-er?» rett etter presidentvalget i 1980, eller «Hvorfor okkuperer Sovjet Afghanistan? Trues også Norge av Sovjet?» rett etter innmarsjen i Afghanistan ville antagelig trekke en del folk.

Samtidig som en bestemmer tema bør en også diskutere hva som er målet med møtet: f.eks. å vise at Sosialistisk Ungdom (SU) har et galt og farlig syn på Sovjet — da bør en få en innleder fra SU som motinnleder.

Politiske forberedelser:

Laget må bestemme hvem som skal innlede. Laget bør også ha en egen diskusjon om det som skal tas opp på møtet for å forberede seg, finne ut hva en skal legge mest vekt på, hvordan en skal møte motargumenter o.l. Til forberedelsesmøtet bør noen av lagsmedlemmene ha fått oppgaver om å forberede seg spesielt godt, finne fram faktamateriale o.l. og andre å ha satt seg spesielt inn i f.eks. SUs argumenter.

Møtelokale

En må få i ansvar å skaffe det. Laget bør bli enige om hvor en vil ha det. Det bør ligge sentralt og være passe stort (50 folk i et lokale som rommer 400 er utrivelig).

Mobilisering til møtet

Det er ofte her det svikter. Annonse i lokalavisa kan være bra, men er langt fra nok. Det trengs plakater og løpesedler som tydelig forteller *hva som skal tas opp, når det er og hvor det er, og hvem som skal innlede*, (det siste er viktig hvis det er flere innledere eller en kjent innleder som vil trekke folk). Plakatene kan en tegne sjøl og henge opp f.eks. utenfor skoler og ungdomsklubber. Løpesedlene må en også sjøl lage, og spre der ungdom samles.

Å snakke med mange folk om møtet er likevel den viktigste delen av mobiliseringa. Alle medlemmene bør og snakke så grundig med folk at laget noen dager før møtet kan telle opp og si: «Vi er helt sikre på at det kommer 30 stykker, og håper på at det kommer 50.»

Kultur på møtet

På alle åpne møter bør det være noe mer enn politisk innledning og debatt. Det må diskuteres i laget eller av de i laget

som får ansvaret for møtet, hvor mye og hva slags kultur en skal ha: diktlesning, visesang, film, musikk og dans?

Boksalg

Det bør være et bord med aviser og bøker til salgs. De fleste steder er det kommisjonærer for Forlaget Oktober som kan sørge for bøker (snakk med partiet).

Utsmykning

Det er ikke alltid det trengs, men plakater, flagg, blomster/bjørkeløv, duker på bordene o.l. lager mer stemning og et triveligere møte

Servering

Bussalg bør det i alle fall være. Kanskje også salg av kaffe, te og hjembakte kaker?

Møteleder.

Det må en plukke ut i god tid før møtet. Han/hun skal ønske folk velkommen, fortelle om kveldens program (f.eks. «først skal vi få høre to viser av Tor Nilsen, så skal vi få høre de to innleiderne som til sammen holder på ca. tre kvarter. Etter det tar vi en pause på et kvarter der folk kan kjøpe seg noe å drikke og spise. Etter pausen blir det diskusjon i ca. en time. Til slutt blir det dans fram til klokka 23»)

Møtelederen må gi ordet til innleiderne, be visesangeren komme fram på podiet o.l. Hun/han må også lede debatten. På et åpent møte bør en ikke styre debatten slik vi skreiv om i interne diskusjoner, men hvis debatten skilr ut, må den strammes inn. Det må føres talerliste og eventuelt sette tale-tid hvis det er nødvendig. (Som regel er det vanskelig å få i gang debatten så laget bør ha forberedt noen innlegg som er egna til å få i gang diskusjonen). Møtelederen må passe på at tidsplanen for møtet holdes.

Økonomien for møtet

Det koster å leie lokale, lage løpesedler o.l.

Når en planlegger møtet, må en også planlegge hvordan en skal dekke utgiftene. Skal det være inngangspenger, lodd-salg, fortjeneste på brussalg? Sett opp en oversikt over ut-giftene og forventa inntekter på de forskjellige inntektskilde-ne.

Arrangementskomite

Laget må enten velge ei gruppe som skal stå for møtet eller fordele oppgaver mellom seg (skaffe/lage innledning, skaffe lokale, lage løpesedler og plakater, spre det, sørge for be-vertning, pynting, møteleder, sørge for musikk eller annen kultur, rydde opp).

Laget må kontrollere at alt arbeide gjøres slik at en ikke kommer på møtet og så sier den som skal skaffe lokalet at en har glemt det.

Aktiviteten på møtet

Vi har allerede sagt det som bør sies om å forberede seg til diskusjonen. I tillegg er det viktig på møtet å snakke med andre og bli kjent med nye folk som kommer på møtet. Er det folk som er interessert i Rød Ungdom så få navn og adresse så dere kan oppsøke dem seinere.

Økonomiarbeid

Å drive en organisasjon koster mye penger. Det koster å lage medlemsaviser, lage konferanser, reiser til laga, det trengs ansatte folk osv. Å sikre en sterk økonomi er derfor en nød-vendig oppgave som ikke kan kuttes ut et halvt år eller tas lett på av mange lag.

Rød Ungdom står for ei økonomisk sjølbergingslinje. Vi

vil ikke være avhengig av kommune og stat for å drive virksomheten vår. Det er det vi sjøl betaler i kontingent og skaffer gjennom innsamlinger og støtte fra venner og kjente som skal drive organisasjonen.

Støtte fra stat og kommune må aldri bli noe mer enn et tilskudd til det vi skaffer sjøl, og aldri noe vi gjør oss avhengige av.

Hvis laget vil søke kommunen om støtte, så kontakt Rød Ungdom-kontoret. Sentralstyret har lagt retningslinjer for slike søknader.

Medlemskontingenten er den viktigste inntekten. Alle medlemmer plikter å betale kontingent. Alle bør betale mest mulig kontingent til Rød Ungdom — sjølsagt innafør rimelighetens grenser. Ingen skal knekkes økonomisk av å være med i Rød Ungdom. Men kontingenten skal heller ikke være det lille som blir igjen etter at en har kasta om seg med penger til festing, sjokolade o.l. Hvor mye hver enkelt skal betale i kontingent bør diskuteres i laget. Sentralstyret vedtar hvor mye minimumskontingenten er til enhver tid.

Innsamlinger arrangeres av og til for å få inn penger til et spesielt formål. Det kan f.eks. være til en stensilmaskin i laget eller for å styrke økonomien til Rute 80. Det er viktig at politikken bak slike innsamlinger diskuteres slik at det ikke bare blir et «mas om penger». Politisk forståelse for innsamlinga vil gi mye penger, mangel på forståelse lite.

Lokal økonomi

Laget må ha egen kasse. Noe av kontingenten går til laget. Det trengs penger til løpesedler, plakater o.l.

En forutsetning for å få inn mye kontingent og bra resultater i innsamlinger er gode diskusjoner om økonomi i laget. Med faste mellomrom må det diskuteres ting som økonomiens betydning, sjølbergingsprinsippet, forholdet mellom privat økonomi og organisasjonens økonomi og hvordan en kan skaffe penger.

Mange forskjellige tiltak kan settes i gang for å få inn penger — påta seg forskjellige jobber, dele ei avisrute mellom noen i laget, loppemarked, loddsalg osv.

Kapittel 4: Styrearbeidet

Styrets oppgaver

Alle lag skal ha et valgt styre. Det skal minst ha formann, sekretær og kasserer. I små lag kan disse tre oppgavene deles på to personer. I større lag kan det være en fordel å være 4 eller 5 i styret. Styret skal bestå av dem som er i best stand til å lede laget og som er de politiske sterkeste. Men en bør også legge vekt på å velge inn folk med mindre erfaring som kan fostres og læres opp gjennom styrearbeidet. Nye må læres opp til å overta når eldre flytter, går over i partiet eller faller fra. Jo flere som er i stand til å lede laget jo bedre er det.

Styrets viktigste oppgaver er:

1. Å lede lagets arbeid, forberede sakene til møtene og sette i verk de vedtak som medlemsmøtene, DS og sentralstyret pålegger dem.
2. Planlegge og forberede lagsmøtene, sette opp dagsorden til møtene og innkalle alle medlemmene.
3. Ha ansvaret for lagets økonomi og for at laget betaler
5. Ha kontakt med alle medlemmene, gi dem oppgaver, hjelp og veiledning i arbeidet.
6. Vise initiativ i arbeidet til Rød Ungdom og arbeide for et aktivt og levende Rød Ungdom lag.

Denne lista kunne gjøres lenger, men vi mener dette er det viktigste og det minimum som kreves av alle styrer.

Styret bør normalt ha et styremøte mellom hvert lagsmøte. På samme måte som for laget, bør styret ha en egen arbeidsplan (den må ta utgangspunkt i planen for laget), og det må foretas en arbeidsdeling i styret. Styret bør lese kapitlet om lagsarbeid og tenke spesielt igjennom hva de ulike oppgavene betyr for styret.

Alle styrer må ha ei *lagsmappe* der det har et eksemplar av hvert nummer av de siste medlemsbladene, vedtektene, årsplan, kontingentsatsene, styreskriv, sikkerhetsinstruks, og ulike instruksjer og vedtak fra sentralstyret. En ringperm med deleark er praktisk til det.

Godt styrearbeid er en forutsetning for godt lagsarbeid, og for at lagsmøtene skal bli bra må styret forberede dem godt.

Her er et eksempel på en dagsorden for styret i Granli Rød Ungdom og stikkord om hva det skal gjøre:

Styremøte 15/1:

1. Gjennomgang av protokollen fra forrige styremøte og

siste lagsmøte: (Sjekker at pressemeldinga om Afghanistan er sendt ut og at en har kontaktet avisen.

— undersøker om heftene som skulle bestilles er bestilt
— Leser gjennom rapporten sekretæren ble pålagt å sende til DS på forrige styremøte.)

2. Hvordan går Afghanistan-arbeidet?

(Snakker om hva som har skjedd siden lagsmøtet, om noen i laget må snakkes med om oppgavene sine, og om styret må gjøre noe spesielt nå.)

3. Propagandaarbeidet

(studerer en artikkel av Lenin. Diskuterer propagandaens betydning og hvordan den drives i laget. Lager forslag til vedtak på lagsmøtet.)

4. Mer om lagsmøtet.

(Sjekker at Geir forbereder punktet om YLI, blir enig om hvem som sørger for innkalling av hvem, bestemmer at sekretæren skal snakke med Tone for å få henne til å ta med sangbøker og gitar.)

5. Eventuelt.

Formannens oppgaver

Formannen er lagets ansvarlige leder og har det viktigste til-litsvervet. Aktiviteten, kvaliteten på de politiske diskusjonene, miljøet og trivselen i laget er for en stor del avhengig av hennes/hans arbeid, evner og egenskaper. Formannen er det naturlige midtpunktet i laget og vil ha de fleste trådene i sin hånd (sjøl om arbeidet må fordeles så godt som mulig, vil formannen ha ansvaret og måtte kjenne til det som skjer).

De viktigste oppgavene til formannen er:

- Innkalle og lede styremøter og lagsmøter (sjølve møteledelsen kan gå på omgang for at flere skal få erfaring)
- Ha ansvaret for helheten i lagets arbeid (at det følger planene fra sentralstyret, at f.eks. ikke Rute 80 eller studier «glemmes» i et halvt år, og at laget jobber aktivt).
- Ha ansvaret for et politisk felt eller en sak av stor viktighet for laget. Da formannen vanligvis er den politisk sterkeste i laget, er dette viktig for å drive arbeidet best mulig. Formannen må sjøl gå i spissen som et eksempel for resten av laget.
- Som regel er det formannen som har mest kontakt med DS og som drar på møter og konferanser for laget.
- Ofte vil formannen være offisiell talsmann for laget (kan godt være en annen eller flere).
- Å ha et spesielt ansvar for å fostre de andre medlemmene i laget.
- Formannen er også ansvarlig overfor DS og sentralstyret for at kontingent blir betalt, rapporter sendt inn til riktig tid osv., men det er vanligvis kassereren og se-

kretæren som gjør dette arbeidet. Formannen må kontrollere at det blir gjort.

Sekretæren

På samme måte som for formannen kan vi sette opp ei liste over sekretærens viktigste oppgaver:

- Føre protokoll fra lags- og styremøter
- Følge opp vedtak som blir fatta i styret og laget (f.eks. kan laget vedta at Tore skal skrive ferdig pressemelding om Afghanistan og ta kontakt med avisa. Hvis ikke annet er vedtatt, er det sekretærens oppgave å kontrollere at Tore gjør dette.) Med jevne mellomrom må sekretæren gå gjennom protokollene og kontrollere at alle vedtak er fulgt opp.
- Skrive ut innkalling og forberedelser til lagsmøtene etter vedtaka i styret. (Styret bør vanligvis be innlederen på hovedpunktet skrive ned studier og spørsmål til det).
- Ta seg av lagets korrespondanse, — svare på brev, skrive rapporter til DS og sentralstyret o.l. (Brev og rapporter bør godkjennes av styret før de sendes).
- Følge opp «mindre viktige saker» som ingen andre gjør noe med. (F.eks. kan laget vedta å skaffe seg alle partiens programmer for å forberede seg til et Stortingsvalg, men pålegger ingen å gjøre noe med det. Da er det sekretærens oppgave å sørge for at det blir gjort, eller å ta saken opp i styret og der få et vedtak på hvem som skal gjøre det.

I tillegg til disse spesielle sekretær oppgavene vil også sekretæren vanligvis ha en politisk utadretta oppgave — f.eks. jobb i YLI-gruppa, være med i ledelsen av 1. mai-arbeidet e.l.

Protokollen

Styre- og lagsprotokoll er viktig for å sikre at det laget bestemmer virkelig blir satt ut i livet. Uten skikkelige protokoller vil det oppstå rot og misforståelser. («Jeg tror at vi bestemte på lagsmøtet at vi skulle sende ut pressemelding om Afghanistan». «Nei, vi bare snakka om det, men bestemte det ikke.» osv.)

Protokollen er også et historisk dokument der vi seinere kan gå tilbake å se hva laget har vedtatt, hva det har jobba med o.l. Det kan være viktig for å lære av det seinere når en skal lage beretning og for å vurdere historia vår

En protokoll skal ikke være noe fullstendig referat fra møtet. Den bør ikke være lang, men si så mye at det er forståelig for andre enn sekretæren og også etter at en har glemt hva som skjedd på møtet. En protokoll skal inneholde:

1. Hva slags møte det er (lagsmøte/styremøte)
2. Når det er holdt
3. Dagsorden for møtet
4. Vedtak som blir fatta og forslag til vedtak.

Det skal stå hvem som har lagt fram forslaget og stemmetalla hvis det er avstemninger (bør brukes %).

Møteprotokollene må føres i ei egen bok, og ikke være en haug med løse ark som lett forsvinner eller som det er umulig å finne fram i. Om en vil ha ei bok til styreprotokoller og ei til lagsprotokoller eller ei bok der begge deler føres, er en smaksak.

Her er eksempel på protokoll fra lagsmøte til Granli Rød Ungdom i begynnelsen av januar

se neste side.

En protokoll er altså noe annet enn et møtereferat. Et referat, f.eks. fra et åpent møte som skal sendes til avisene, må fortelle om ha som skjedde på møtet, viktige ting som kom opp i debatten og gjerne hvem som sto for de ulike synene. Dette hører derimot ikke med i en protokoll.

Protokollmerknad

Det kan være at noen ønsker å få med spesielle ting i protokollen sjøl om det ikke er vedtak. Et medlem kan f.eks. ville forklare hvorfor han/hun stemte i mot arbeidsplanen til laget eller vil at en kritikk av styret skal med i protokollen sjøl om det ikke vedtas en kritikk fra hele laget. I slike tilfeller brukes protokollmerknader. Alle som er på møtet kan skrive protokollmerknader, og de skal inneholde begrunnelse, standpunkter o.l. fra den som leverer inn anmerkningen. Protokollmerknader skal leveres inn på møtet og leses opp så alle som er til stede får høre den. De skal alltid ligge ved protokollen.

Møtet kan ikke vedta eller forkaste en protokollmerknad. De står for personenes egen regning.

Godkjenning av protokollen

Styret skal godkjenne styreprotokoller og laget skal godkjenne protokoller fra lagsmøtet. Det beste er å skrive ferdig protokollen på møtet, lese den opp og få den godkjent helt til slutt på hvert møte.

Under behandling av protokollen skal det ikke være noen debatt om de sakene som protokollen tar opp, bare om protokollen har fått med det som er vedtatt, er korrekt når det gjelder avstemninger o.l.

Protokoll fra lagsmøte i Granli Rød Ungdom i begynnelsen av januar 1980

Dagsorden for møtet:

1. Situasjonen i Afghanistan og solidaritetsarbeidet.
2. Økonomiarbeidet
3. Eventuelt
 - a. — Om stand for Rute 80 19/1
 - b. — Unge Høyre-møte om narkotika 15/1

Vedtak under pkt. 1:

- Styrets forslag til uttalelse mot Sovjets okkupasjon av Afghanistan ble vedtatt enstemmig med Bjørns endringsforslag (Forslaget og endringsforslaget må følge med i protokollen, men vi tar det ikke med her)
- Laget går inn for å opprette en solidaritetskomite for Afghanistan. Arbeidet med dette blir lagets hovedoppgave fram til påske. Laget går inn for å danne komiteen 12/2 og ha den første standen lørdag 16/2.
- Tone og Hanne er hovedansvarlige i laget for dette arbeidet. Alle som ikke har spesielle andre oppgaver eksternt bortsett fra salg av Rute 80, skal delta i dette arbeidet.
- Vedtak under pkt. 2:
- Fra nå av skal det være innsamling av kontingent på alle lagsmøtene slik at en slipper så store beløp en gang i blant. Forslag fra Geir.
- Laget setter i gang loddsalg blant venner og kjente for å få penger til en stensilmaskin. Forslag fra styret. Laget pålegger kassereren å søke om tillatelse, skaffe gevinst og ordne det praktiske for øvrig.
- Målsettinga for salget er 1500 kroner netto. Vedtatt med 75 % av stemmene, 25 % stemte for forslag fra Tone om 1000 kroner.

Vedtak under pkt 3:

- b) — Hanne og Bjørn stiller på møtet for å representere Rød Ungdom i debatten.

Økonomiansvar

De viktigste oppgavene er:

- Få inn kontingent i rett tid fra alle medlemmene, føre skjemaer for dette og sørge for innbetaling til DS og sentralstyret). Det er en fordel å samle inn kontingenten f.eks. en gang i måneden så blir det ikke så stort beløp hver gang. Kontingenten skal betales videre til DS og sentralstyret hvert kvartal (hver 3. måned)
- Føre regnskap for laget
- Fylle ut søknadsskjema for støtte til kommunen o.a. hvis det er aktuelt
- Diskutere med medlemmene hvor mye hver enkelt skal betale i kontingent.
- Betale regninger og få inn utestående penger
- Være ansvarlig for økonomien til åpne møter o.l. dersom ikke noe annet bestemmes.
- Med jevne mellomrom ta initiativet til diskusjoner om økonomi i laget.

Her er et eksempel på et skjema som kassereren kan bruke for å holde orden på kontingentinnbetalinga:

Her er et eksempel på et skjema som kassereren kan bruke for å holde orden på kontingentbetalingen.

	Har forplikta seg til å bet. pr. mnd.	Betalt					
		jan.	febr.	mars	april	mai	juni
Tor	20	20	20				
Guri	25	25	30				
Anne	100	100	110				
Bent	20	25	20				
Sidsel	30	25	35				
Hele laget	195	195	215				

Kassabeholdning pr. 1/1 -81: kr. 481,-.

Når det gjelder hvordan regnskapet skal føres, kommer det an på hvor mange forskjellige inntekter og utgifter laget har. Nedenfor er et eksempel på helt enkel regnskapsførsel som er tilstrekkelig for de fleste laga. Oversikten over kontingent til sentralstyret skal holdes utenfor lagets regnskap. Kassereren må ha en egen oversikt over det.

Dato	Utstyr	Bilagsnr.	Inn	Ut
20/1	Kont. til laget for jan.	1	60,—	
20/1	Innsamlinga på siste lagsmøte	2	42,50	
5/2	Betaling av løpeseddel om Operasjon Dagsverk	3		110,—
23/2	Loddsalg på åpent møte 20/2	4	224,—	
23/2	Overskudd av brussalg 20/2	5	62,—	
23/2	Lokalleie 20/2	6		150,—
23/2	Gevinst til loddsalg	7		50,—
27/2	Kontingent for laget i februar	8	60,—	
	Osv. som ovenfor			
Sum 1. kvart. (jan. febr. mars)			531,75	521,50

Kassabeholdning 4. -81:		Kr. 481,—
Inntekter 1. kv.	kr. 531,75	
Utgifter 1. kv.	kr. 521,50	
+ Overskudd 1. kv.	kr. 10,25	Kr. 10,25
Kassabeholdning pr. 31/3 -81		Kr. 491,25

På samme måte som før formannen og sekretæren bør kassereren også drive med politiske oppgaver i fronter eller annen ekstern virksomhet.

Andre styremedlemmer

I lag som har flere styremedlemmer, bør også disse ha ansvaret for spesielle oppgaver. Å være ansvarlig for salget og økonomien til Rute 80 er en slik oppgave. Andre oppgaver kan være ansvarlig for Afghanistan-arbeidet, studieansvarlig, valgkampannsvarlig.

Kapittel 5:

Noen praktiske råd

Hvordan lage innledninger og foredrag?

Akkurat som med andre ferdigheter er det å holde foredrag og innledninger en ting en må lære seg. Det krever innsats og arbeid. Alle kan ikke bli like gode, men ganske gode kan de fleste bli.

Det viktigste er innholdet. Du skal si tilhørerne noe, og ikke komme med selvfølgeligheter og bare ting de kjenner fra før. Men også måten du legger det fram på er viktig. Vanskelig språk, mumling og kjedelig stemme gjør at folk ikke hører på skikkelig. En som skal bli en god taler må derfor legge vekt på å si ting enkelt, ha klar stemme og «bruke den som et instrument». En bør også legge vekt på gode poenger som fanger tilhørernes oppmerksomhet spesielt. Lær av andre talere, hør på teater, les høyt fra ei bok, øv deg foran et speil — det er noen tips.

Forskjellige typer innledninger og foredrag.

Det er forskjell på å holde ei innledning i laget om det nasjonale spørsmål, innlede om økonomiarbeidet, holde foredrag i et elevsamfunn eller i ei fagforening om hva som skjer i Afghanistan og å innlede til debatt om forsvarspolitikken mot Unge Høyre. Det har en del å si for hvor stor vekt en legger på arbeidet med den og hvordan en skal gå fram. Men vi mener likevel at det er en del nyttige huskereglene for utarbeidelsen.

— *Hensikten* med innledninga må du ha klart for deg. Er det å fortelle fakta for å lære folk mest mulig? Er det å presentere Rød Ungdoms syn og argumentere mot et annet syn? Er det å forklare teoretiske spørsmål? Er det å få laget til å gjøre noe med en sak? Er det . . . ?

— *Å samle stoff*. Uansett hva som er hensikten, må du ha noe å si. Du har nå temaet klart, og har bestemt deg for eller fått høre hva hensikten er. Da må vi samle stoff.

Det kan hende at det holder å sette seg ned å tenke gjennom temaet og *notere ned* viktige ting. Men i de fleste tilfellene må du lese ting i bøker, gå på biblioteket, lese aviser eller

snakke med noen som veit mer om det enn deg. Når du gjør det, må du *notere* ting du synes er viktig å ta med.

— *Å tenke gjennom.* Det bør du gjøre før du samler stoff så du ikke leiter i blinde, men også når du sitter med en haug med saker du kan ta med. Sett gjerne opp ei lang liste med punkter du kan tenke deg bør med. Sett punktene ned på et ark etter som du kommer på dem uten å tenke på hva som er viktig og mindre viktig, hva som skal sies først og sist. Når du har gjort det, kan du tenke gjennom hva du skal legge størst vekt på, hva du skal starte med og slutte med.

— *Å lage disposisjon.* Nå kan du sette opp punktene i den rekkefølgen du vil snakke om dem. Sett opp hovedpunkter og underpunkter og viktige fakta, uttalelser o.l. Her er et lite eksempel:

Foredrag om Situasjonen i Afghanistan

1. Fakta om landet
 - a. hvor det ligger
 - b. hvor stort det er
 - c. hvor mange innbyggere
 - d. næringslivet, handel o.l.
 - e. kort om historia.
2. Fakta om Sovjets krig
 - a. hvordan okkupasjonen skjedde
 - b. hvor mange soldater og hva slags utstyr
 - c. hvordan føres krigen (se artikkel i KK og Aftenposten om giftgass.
 - e. forholdet mellom Sovjet og regimet i landet.

Ofte kan en stoppe her. Det holder kanskje å sette opp de punktene en skal snakke om, og snakke ut i fra dem. Det er viktig å passe på at en holder seg til temaet og ikke snakker om alt mulig en kommer på underveis, og på at en ikke blir for lang. Du må på forhånd vite *hvor lenge du skal holde på*, og avpasse innledninga etter det.

— *Å skrive hele innledninga.* Til et offentlig foredrag bør en skrive ut hele innledninga og trene på hvordan den skal framføres.

Også til lagsmøter bør en av og til skrive den ferdig for å trene seg, og for at det en skal bli mer gjennomtenkt.

— *Snakk med andre.* Hør med andre hva de synes du bør legge vekt på, diskuter dine synspunkter. Til åpne møter bør du la andre lese gjennom innledninga eller høre på deg for å få kommentarer.

Til slutt vil vi minne om det viktigste:

HUSK PÅ AT DE DU SNAKKER TIL SKAL FÅ NOE UT AV DET.

Talere pleier å bruke for mange ord, og snakke for sin egen stemme. Tenk alltid på hvem du snakker til og hva som er hensikten med innledninga.

Hvordan lage løpesedler?

Det første som må bestemmes er *hva det skal lages løpeseddel om*. Så må det diskuteres hva som er *hensikten* med løpesedden og hva det skal legges vekt på. Hensikten kan være å opplyse folk om noe — f.eks. situasjonen i Afghanistan, det kan være å få folk til å gå i demonstrasjonstog, det kan være å spre Rød Ungdoms syn på en sak og gå i mot hva andre organisasjoner står for osv. Det er viktig å ha hensikten klart for seg, for det får mye å si for hva det skal legges vekt på.

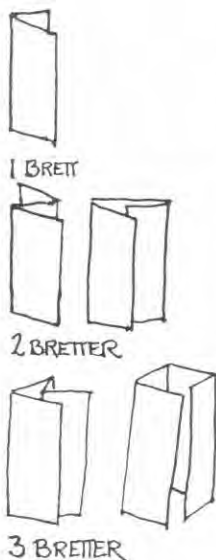
Vanligvis bør laget (eller fronten hvis det er løpeseddel for en front) bestemme retningslinjer for løpesedden, og så bestemme hvem som skal lage den ferdig.

Innholdet må det arbeides med på samme måte som det vi har beskrevet om lagning av foredrag. Vanligvis er det et problem at teksten blir for lang. En løpeseddel fullpakka med tekst blir lest av få folk. Derfor er det spesielt nødvendig å finne fram til ett eller noen ganske få hovedpoeng som må med. Skriv korte og klare setninger. Luk bort fraser og overflødige ord. Tenk på hvem den skal deles ut til, og hvordan de vil motta det som står der.

Lay-out

Med lay-out mener vi utseende av løpeseddelen. Hvordan skal overskriften(e) være, skal det være bilde/tegning, hvordan skal skriften være, skal det være streker, rammer rundt deler av teksten osv. Alt dette har mye å si for om den blir lest eller ikke. Noen løpesedler er sånn at folk ikke gidder å lese dem, mens andre fanger oppmerksomhet. Lay-out avhenger en del av produksjonsmåten (se nedenfor), men uansett hvordan den trykkes, så kan det lages bra og dårlig lay-out.

Her er noen eksempler på forskjellig lay-out: (Her må det tegnes opp noen eksempler — se SUs organisasjonshåndbok side 95. a.n.)

Forskjellige produksjonsmåter

— *Fotokopi*: Originalen (den dere lager) blir avfotografert. Tekst og tegninger blir tydelig, men bilder blir vanligvis dårlige. En kan ikke få forskjellige farger.

Prisen for hver løpeseddel avhenger av hva slags kopieringsmaskin det er. De dyreste maskinene (15–25 000 kr) kopierer på vanlig papir, og gir billige kopier, mens de billigste maskinene (1000 — 7000 kr) gir dyre kopier (0,50 — 1 kr pr stk).

— *Offset*: Det finnes fra små kontoroffsetmaskiner til de

største som avstrykkeriene har. Prisen på trykking må dere undersøke. Det finnes en del trykkerier som er relativt rimelige. Det kan også være mulig å få trykket på et hustrykkeri i en større bedrift eller offentlig etat.

Også for offset-trykk så avfotograferes originalen dere lager. En kan få både farger og bilder, men det blir vesentlig dyrere enn om det bare er tekst og tegninger. Bilder som skal brukes må ikke være for mørke, for lyse eller utydelige. Snakk med trykkeriet om dette før dere lager originalen.

Det kan trykkes på ark med forskjellige farger.

— *Svertestensil:* Slike maskiner kan en få i prisklassen 1000 kr (brukte) til 20 000. Hvert sted det er Rød Ungdomslag, bør ha en slik maskin. Partiet og Rød Ungdom kan ha en sammen, eller en kan kjøpe sammen med andre organisasjoner. Mange steder har kommunen, og skoler stensilmaskiner som det er mulig å få låne.

Om det er mulig å få flere farger avhenger av hva slags maskin det er. Det finnes rimelige maskiner som det er enkelt å trykke flere farger med. Det betyr mye for utseende å kunne lage dem i flere farger.

Det er to måter å lage originalen til løpesedden på. Elektrostensil lages som til offset — dvs. en lager løpeseddelen slik den skal se ut. Det trenges da en egen maskin — stensilbrenner — som overfører originalen til en stensil. Skal en ha flere farger, må det som skal i hver enkelt farge lages på en egen original og overføres til hver sin stensil. Når en trykker den, må den trykkes en gang for hver farge. En stensilbrenner koster 15—20 000 kroner, men det er mulig å få lagd slike stensiler på et kopieringsbyrå e.l. ganske rimelig. Stensilen settes i maskinen og tekst og tegninger blir overført til arkene. Det kan brukes ark med forskjellige farge.

Bilder blir som regel dårlige på slike stensiler. Enkelte tydelige bilder med klare kontraster er det imidlertid mulig å bruke.

Originalen til fotokopi, offset og elektrostensil er altså lik (bortsett fra at offset bedre kan trykke bilder, og at fotokopi ikke kan lage farger). Teksten kan settes med en vanlig skrivemaskin. Husk da å rense typene slik at de blir klare, og bruk et nytt bånd i skrivemaskinen — gjerne engangsbånd. Teksten kan også settes av et setteri slik at den blir som i en avis eller bok. Overskrifter kan lages med «letraset». Det får en kjøpt i de fleste større bokhandlere og skrivemaskinforretninger. Det er bokstaver, linjer, o.l. i alle størrelser og skrifttyper som overføres enkelt til vanlige ark. En kan også lage overskrifter, tekst, tegninger o.l. med vanlige tusjpenner.

På en vanlig stensil må teksten skrives rett på stensilen. Vanlig tekst bør normalt skrives med skrivemaskin (uten fargebånd). Overskrifter skrives på med en egen risspenn.

LAY-OUT OG KONTRASTER.

SITORT BILDE -
LITE TEKST

LITE BILDE -
MYE TEKST

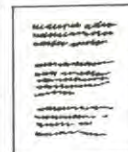
EIT BUDSKAP -
LITE TEKST.

MANGE BUDSKAP -
MYE TEKST.

MANGE BILDER -
MYE TEKST

STOR TEKST -
LITET MELLUM KORTE
STAVOR.

LIT TEKST PÅ EN
SIDT ER OGSÅ
INTERESSANT.

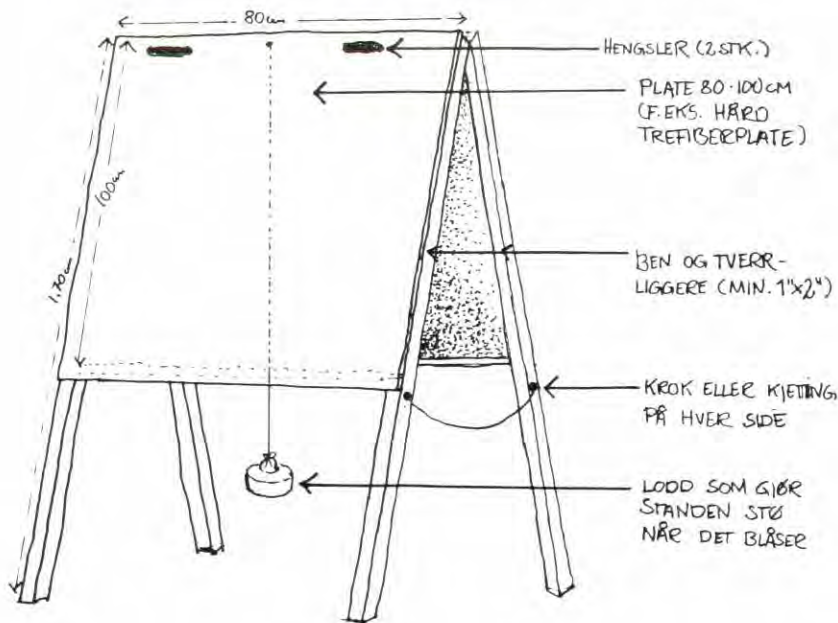
DEL AV MED
UNDER-RUBRIKER.

Det finnes mye forskjellig utstyr til slike stensiler for å lage bokstaver og tegninger. Det viktigste er å ha ei risseplate. Den koster ikke mye og er nødvendig for å lage bokstaver eller tegninger. Gå i en spesialforretning og be om forklaring på hva som finnes av utstyr og hvordan det skal brukes. En kan få fin lay-out på vanlig stensil dersom en lærer seg litt om hvordan det skal gjøres, og bruker tid på det.

— *Sprittensil*: Maskinene er normalt noe rimeligere enn svartstensil. Prisen pr løpeseddel blir den samme. Teksten og tegninger (går ikke med bilder) må skrives rett på en egen stensil. En kan få flere farger. Tekste og fargene blir utydeligere enn på alle de andre trykkemåtene.

Hvordan lage en stand?

Nedenfor står et eksempel på en enkel stand. Når det gjelder utformingen av det som skal være på den, så må det legges vekt på at den skal være et blikkfang. Folk må på flere meters avstand se hva den dreier seg om, og få interesse for å se nærmere på det som står på den. Plakater og store avisopp-slag er bra å bruke. Egen tekst skrevet med tusj og store bokstaver er også virkningsfullt.

Noen regler for møteledelse

— *Taletid:* Det kan være nødvendig å sette det så alle får tatt ordet eller slik at ikke noen får snakke i det uendelige. Det er møtet som skal vedta taletid. Møtelederen sier da: «Jeg foreslår to minutters taletid. Kan forsamlingen godkjenne det?» Hvis ingen ber om ordet, sier møtelederen «Forslaget er vedtatt». Men noen kan be om ordet når det er foreslått taletid og foreslått at det ikke skal være det eller at den skal være på tre minutter. I så fall må det tas opp til avstemning.

— *Taleliste:* Vanligvis gjør en det ved å rekke opp hånda, på store møter kan en ha navn- eller nummer-lapper, og møtelederen gir et nikk som svar på at en har sett det, og skriver dem opp på lista. På noen åpne møter er det vanlig at de som vil tegne seg på talerlista skriver seg på ei liste i en pause.

Det er vanlig på åpne møter at innlederen kan få ordet når de ønsker det uten å sette seg på talelista.

— *Å sette strek:* Det er møtelederens oppgave at debatten blir avslutta til rett tid. Når flere spørsmål skal diskuteres etter hverandre (f.eks. på lagsmøtet), må han/hun sørge for å avslutte hvert spørsmål slik at det blir tid til de andre. Det gjøres ved «å sette strek» på talelista.

Før strek settes må det opplyses om det. Det er flere måter å gjøre det på:

«For at vi skal få tid til resten av møtet setter jeg strek etter at de som nå ønsker å tegne seg på talelista har gjort det.» De som vil ha ordet tegner seg da, og møtelederen sier: «Strek er satt.»

Eller: Møtelederen spør møtet om det kan godta at strek settes enten umiddelbart eller etter at nye som ønsker ordet først får tegnet seg. Behandlingen av dette blir på samme måten som for forslaget om taletid.

— *Replikker:* Møtelederen bør før debatten starter foreslå om det skal være replikker eller ikke. En replikk er et kort innlegg som skal være en kommentar eller svar til den som sist hadde ordet på talelista. Den som ønsker replikk må tegne seg mens den en ønsker replikk til snakker eller med en gang innlegget er ferdig. For at replikkordskiftet ikke skal ta for mye tid og gå ut over talelista, bør antall replikker begrenses til en eller to. Det bør alltid være adgang til en svarreplikk fra den som replikkene er til.

Før en debatt begynner kan møtelederen f.eks. foreslå: «Taletid på fem minutter med adgang til to replikker og en svarreplikk på ett minutt hver.»

På store møter der en har navn eller nummerlapper for å tegne seg på talelista, bør lappen ha to sider med navnet/nummeret i forskjellig farge. F.eks. rød side = taleliste. Blå side = replikk.

— *Å be om ordet til dagsorden:* Det kan en gjøre utenom talelista enten ved bare å be om det eller å rekke opp «replikksida» av lappen og holde den oppe til ordstyrer/møteleder spør hva det gjelder.

Når en tar ordet til dagsorden er det for å si at en mener debatten dreier seg om helt andre ting enn det som er tema for møtet og be om at ordstyreren passer på det, eller for å foreslå en forandring av den vedtatte dagsorden.

Innlegg til dagsorden skal slippes til utenom talelista, og det som blir reist skal med en gang tas opp til debatt eller avstemning. Det blir i så fall tegna egen taleliste for det. Når forslaget er behandla, fortsetter en på den vanlige talelista.

— *Å be om ordet til forretningsorden:* Det gjør en på samme måte som «til dagsorden». Saken en da vil ta opp er forslag om taletid, strek for debatten, spørsmål om hvordan avstemninger skal foretas eller for å gi opplysninger om utviklingen av møtet.

— *Å be om ordet til saksopplysning:* Det gjør en på samme måte som replikk eller til dagsorden/forretningsorden. Saksopplysninger er ikke et innlegg i debatten, men en opplysning som har betydning for debatten. F.eks. kan det i en debatt om forsvaret bli sagt at det i Granli ikke finnes tilfluktsrom. Hvis det er galt, kan en be om å få ordet til saksopplysning, og si hva som er korrekt. Saksopplysninger skal slippes til utenom talelista.

Avstemninger

I Rød Ungdom ser vi det som et mål å diskutere oss fram til enighet. Vi går sammen om å finne fram til mest mulig fakta i saken, og vurdere det som taler for i mot det ene eller andre standpunkt. Det gjelder både når det gjelder å ta politiske standpunkter, avgjørelser om hva som skal gjøres og i vurdering av personer til en jobb. Vi har de samme interessene og går derfor inn for å finne ut hva som tjener dem best mulig.

Men sjølsagt kan det være uenighet som ikke blir løst eller som en ikke synes det er så viktig å løse. Å bestemme en sak gjennom avgjørelse etter at den er diskutert er både demokratisk og fullt ut forsvarlig.

Det som står nedenfor vil det sannsynligvis ikke bli så mye bruk for i Rød Ungdom-laget, men dere vil helt sikkert få bruk for det likevel i andre sammenhenger.

Ved avstemninger skiller vi mellom simpelt flertall, absolutt flertall (almennelig flertall) og kvalifisert flertall.

— Ved *simpelt flertall* forstår en at et forslag har fått flere stemmer enn de andre forslagene som er satt fram, men ikke halvparten av de avgitte stemmene.

Det kan f.eks. være forslag om en bevilgning.

Forslag A på 500 kroner får 6 stemmer

Forslag B på 300 kroner får 5 stemmer

Forslag C på 10 kroner får 3 stemmer.

Forslag A har her fått simpelt flertall. Ingen saker eller valg bør avgjøres ved simpelt flertall.

— Ved *absolutt (eller alminnelig) flertall* forstås en at et forslag har fått mer enn halvparten av de avgitte stemmene. Blanke stemmer eller de som f.eks. ved håndsopprekning har vist at de ikke stemmer, teller ikke.

Hvis forslagene til bevilgning hadde fått følgende stemmetall: A; 8, B: 5 og C: 1, da hadde A hatt absolutt flertall.

— *Kvalifisert flertall* forutsetter at det i lover eller vedtekter er bestemt at det kreves et bestemt flertall i en sak — f.eks. at det kreves 2/3 flertall for å forandre vedtektene. Selv om et endringsforslag til vedtektene får over halvparten av stemmene er det ikke vedtatt dersom det ikke har fått minst 2/3.

Gjennomføring av avstemningene

Møtelederen eller ordstyreren har mye å si for at det ikke skal bli rot, og for at sakene behandles raskt.

Her er noen regler som er nyttige.

— Refererer forslagene for forsamlingen med en gang de blir levert inn.

— Utsettelsesforslag skal behandles først. La oss ta eksemplet med bevilgning av penger. Hvis det her kommer opp et forslag om å utsette saken til neste møte, skal det tas opp først. Blir det vedtatt å utsette den, slipper en videre avstemninger.

— Det mest ytterliggående forslag stemmes over først. Det kan være vanskelig å avgjøre det. Men la oss fortsette med bevilgningene. Etter at det er bestemt at saken skal behandles på møtet (utsettelsesforslaget er nedstemt), så kommer det et forslag i tillegg til A, B og C. Forslag D er: Vi bevilger ikke noe.

Det er i dette tilfelle det mest ytterliggående, og det tas først opp til avstemning om det skal bevilges penger eller ikke. Blir det vedtatt å ikke bevilge, slipper en videre avstemninger.

Her er hvordan ordstyreren tar opp forslaget til avstemning:

«Vi stemmer først over om det skal bevilges penger eller ikke. De som stemmer for at det bevilges penger, viser det ved å avgi stemmetegn (håndsopprekning). De andre forholder seg rolig. (Stemmene telles opp av møtelederen eller noen han/hun peker ut.)

Nå kan dere ta end hendene igjen. De som stemmer i mot at det bevilges penger, viser det ved stemmetegn nå. (Stemmene telles opp.)

Nå kan dere ta ned hendene. De som avholder seg fra å stemme, viser det ved å avgi stemmetegn nå (de telles opp).

Det er vedtatt med 11 mot 3 stemmer å bevilge penger.»

La oss fortsette med eksemplet vårt. Det blir vedtatt å bevilge penger. Ved avstemningen over de tre forslaga får ingen absolutt flertall. Da skal det foretas en ny avstemning mellom de to forslaga som har fått flest stemmer.

Det forslaget som får flest stemmer ved denne avstemningen, er vedtatt.

Vedtatt med akklamasjon:

Dersom det foreligger et forslag som en vet med stor sikkerhet vil gå gjennom og det ikke er noe motforslag, er det vanlig at forsamlinga ved håndklapp gir til kjenne at det vedtar forslaget. Vi sier da at det er vedtatt med akklamasjon. Dersom noen ønsker en vanlig avstemning, skal det foretas.

Skriftlige avstemninger eller ved håndsopprekning.

I Rød Ungdom er det vanlig at avstemninger skjer ved håndsopprekning. Vi fører åpne og kameratslige diskusjoner for å komme fram til enighet, og skulle det være nødvendig med avstemninger har vi ingenting å skjule for hverandre. Men dersom noen ønsker det, kan det godt vedtas skriftlig avstemning. Det kan f.eks. hende at noen ønsker skriftlig avstemning hvis to personer står opp mot hverandre til et valg.

På åpne møter, i fronter o.l. er det også vanlig med avstemninger ved håndsopprekning. Ved valg i fagforeninger er det skriftlig valg hvis det er flere kandidater. Om det er skriftlige avstemninger på forslag til vedtak varierer fra forening til forening. Det er fullt lovlig og ikke noe merkelig i noen forening å be om skriftlig avstemning over en sak.

Prøveavstemning:

Når en sak tas opp til avstemning ved håndsopprekning, foretas det ofte en prøveavstemning. Det telles da ikke opp stemmene. Hvis det viser seg at det er klart at det ene har fått flere stemmer enn det andre (en ser at bare en håndfull stemmer på det ene og over 100 på det andre f.eks.), kan møtelederen foreslå å gjøre prøveavstemningen gjeldende. Har ingen noe i mot det, blir den det. Krever noen at stemmene blir telt opp, må det foretas ny avstemning med telling av stemmene.

Kapittel 6: Tillegg

Adresser

Organisasjoner etc.

Rød Ungdom, Boks 610, Sentrum, Oslo 1, tlf. (02) 11 45 73.
AKP(m-l) og Rød Valgallianse, Boks 211, Sentrum, Oslo 1.
Norges Kommunistiske Studentforbund, NKS, Boks 2072,
Grünerløkka, Oslo 5.

Yrkesskoleelevenes og Lærlingenes Interessesorganisa-
sjon, YLI, Øvrefoss 14, Oslo 5.

Norges Gymnasiastsamband, NGS, Storgt. 41, Oslo 1.
Interesseorganisasjonen for Landbrukets Fagskoler, ILFS,
Øvrefoss 14, Oslo 5.

Norsk Elevsamskipnad for Teknisk Studerende, NETS,
Youngstorget 5, Oslo 1.

Norges Maritime Elevsamskipnad, Kongensgt. 2, Oslo 1.
Natur og Ungdom, N & U, Stenersgt. 16, Oslo 1.

Noregs Ungdomslag, NU, Kr. Augustsgt. 14, Oslo 1.

Norges Bygdeungdomslag, NBU, Inkognitogt. 4, Oslo 2.

Norsk Målungdom, NMU, Munkedamsvn. 67, Oslo 1.

Landsrådet for Norske Ungdomsorganisasjoner, LNU,
Østerdalsgt. 17, Oslo 6. (Fellesorganisasjon for ungdoms-
organisasjonene.)

Landsforeningen for Fritidsklubber, LFK, Boks 405,
Sentrum, Oslo 1.

Folkeaksjonen mot hasj, co/FMR, Brugt. 10, Oslo 1.

Plateselskapet Mai, Nedregt. 5, Oslo 5.

Forlaget Oktober, Stockholmsgt. 6, Oslo 5.

Norsk Filmsenter, Boks 7198, Homansbyen, Oslo 3. (Kan
bestille filmer fra Norsk Filmsenter, be om katalog.)

Norsk Forfattersentrum, Rådhusgt. 7, Oslo 1. (Kan for-
midle forfattere til opplesninger etc.)

Human-Etisk Forbund i Norge, Huitfeldtsgt. 25, Oslo 1.
(Borgerlig konfirmasjon etc.)

Det norske Flyktningeråd, Vogtsgt. 57, Oslo 4.

Arbeidsgrupper for Homofil Frigjøring, AHF, Boks 5390,
Majorstua, Oslo 3.

Afghanistan-komiteén i Norge, Boks 1773, Vika, Oslo 1.
Palestina-komiteén i Norge, Boks 3630, Gamlebyen, Oslo 1.
Kvinnefronten, Østensjøveien 62, Oslo 5.
Statens Ungdoms- og Idrettskontor, STUI, Osterhaugsgt. 9, Oslo 1.

Tidsskrifter, aviser

Klassekampen, Boks 83, Bryn, Oslo 6.
Rute 80, Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5.
Røde Fane, Boks 83, Bryn, Oslo 6. (Teoretisk tidsskrift for AKP(m-l).)
Profil, Storgt. 36, Oslo 1. (Kulturtidsskrift.)
Vår Samtid, Boks 4672, Sofienberg, Oslo 5. (Aktuell orientering for skoleungdom.)
Syn og Segn, Trondheimsvn. 15, Oslo 5. (Nynorsk tidsskrift.)
Dag og Tid, Kr. Augustsgt. 14, Oslo (Nynorsk ukeavis.)
Natur og Samfunn, Stenersgt. 16, Oslo 1. (Utgitt av Natur og Ungdom.)
Norsk Ungdom, Kr. Augustsgt. 14, Oslo 1. (Utgitt av Noregs Ungdomslag.)
Nye Takter, Osterhaugsgt. 2, Oslo 1. (Musikkavis.)

Litteraturliste

Denne litteraturlista kan sjølsagt ikke ta opp alle viktige marxistiske skrifter og verker. Den tar opp noen av de viktigste spørsmåla og bør kunne være et godt grunnlag for studier.

Vi oppfordrer også folk som vil lese mer om å gå på biblioteker, for på den måten å orientere seg i den rikholdige politiske litteraturen som er utgitt.

Men like viktig i politisk arbeid er å studere norsk litteratur, og bøker som omhandler politiske spørsmål i Norge.

Dialektisk og historisk materialisme

Marx og Engels: Kapitlet «Feuerbach» fra Den tyske ideologi (PAX).

Marx: Forord til «Kritikken av den politiske økonomien» (PAX).

Engels: Sosialismens utvikling fra utopi til vitenskap (Ny Dag).

Engels: Anti-Dühring (finnes delerav på PAX, eller på dansk/svensk).

Engels: Ludwig Feuerbach (Oktober).

Engels: Familien, privateiendommen og statens opprinn-

else (Ny Dag).

Lenin: Materialisme og empiriokratisisme (finnes på dansk og engelsk).

Lenin: Om dialektikken (I Marx Engels Marxisme, Oktober).

Lenin: Arbeiderpartiets stilling til religion (MEM, Oktober).

Stalin: Dialektisk og historisk materialisme (Oktober).

Mao Zedong: Om praksis (Oktober).

Mao Zedong: Om motsigelsen (Oktober).

Mao Zedong: Hvor kommer den riktige tankene fra (Oktober).

Politisk økonomi

Marx: Lønnsarbeid og kapital (Oktober).

Marx: Lønn, pris og profitt (Oktober).

Marx: Til kritikken av den politiske økonomien.

Marx: Kapitalen bok I, II og III. (Svensk/dansk oversettelse).

Lenin: Imperialismen, det høyeste stadiet i kapitalismen (Oktober).

Klassekampen

Marx og Engels: Det kommunistiske partis manifest (Oktober).

Lenin: Hva må gjøres (Oktober).

Lenin: Om nasjonenes rett til sjøbestemmelse (Oktober).

Lenin: Imperialismen og splittelsen i sosialismen (Oktober).

Lenin: «Venstre»-kommunismen — en barnesjukdom (Oktober).

Stalin: Om leninismens grunnlag (I spørsmål i leninismen — Oktober).

Mao Zedong: Analyse av klassene i det kinesiske samfunnet.

Mao Zedong: Kinas kommunistiske partis rolle i den nasjonale krigen (Oktober).

Mao Zedong: Den langvarige krigen (I militærskrifter i utvalg — Oktober).

Oppbygginga av sosialismen

Marx: Borgerkrigen i Frankrike (PAX).

Marx: Kritikk av Gotha-programmet (Oktober).

Lenin: Staten og revolusjonen (Oktober).

Lenin: Den proletariske revolusjon og renegaten Kautsky.

Lenin: Om naturalskatten (Oktober).

Lenin: Om rolla og oppgavene til fagforeningene under den nye økonomiske politikken (Oktober).
Stalin: Om spørsmålene i leninismen (Oktober).
Stalin: Sosialismens økonomiske problemer (Oktober).
Mao Zedong: Om den riktige behandlingen av motsetninger i folket (Oktober).
Mao Zedong: Om de ti viktigste forholda (Oktober).

Sangbøker

Raud Front, revolusjonære arbeidarsanger, Oktober.
Riv ned gjerdene, revolusjonære arbeidarsanger, Oktober.
Profils allsangbok.
Kvinneviser, Profil/kvinnefronten.
Sangbok for Norges Bygdeungdomslag (Bestilles fra NBU).
(Hvis ikke annet er merket kan sangbøkene bestilles fra Rød Ungdom.)

Matriell som kan bestilles fra Rød Ungdom

Rød Ungdoms sosialismehefte kr. 10,-
Rød Ungdoms natur og miljøhefte kr. 5,-
Rød Ungdoms handlingsprogram kr. 5,-
Rød Ungdoms vedtekter kr.
Rød Ungdoms grunnsirkel kr. 35,-
Rød Ungdoms presentasjonsbrosjyre
Rød Ungdoms hefte om internasjonal politikk kr. 8,-
Rød Ungdoms avis, Rute 80 (abonnement kr. 35,-) .. kr. 5,-
Rød Ungdom har ellers plakater, merker og annet materiell. Be om fullstendig oversikt fra:
Rød Ungdom, Boks 610, Sentrum, Oslo 1.

Studieliste til organisasjonshåndboka

Her kommer noen tips om ting det kan være bra å studere i forbindelse med de emnene boka tar opp.

Demokratisk sentralisme

Mao Zedong: Tale på en utvida arbeiderkonferanse sammenkalt av sentralkomiteén i KKP (Oktober).
Mao Zedong: Ei dialektisk holdning til indre enhet i partiet. (Verker i Utvalg, bind 5, Oktober).
Mao Zedong: KKP's rolle i den nasjonale krigen. Avsnittene om partidisiplin og partidemokrati, (Skrifter i utvalg, Oktober).

Stalin: Om leninismens grunnlag (Kap. 7, pkt. 2 og 5).
Lenin: Ett skritt fram og to tilbake (spesielt kap. G, H og Q).
Rød Ungdoms vedtekter.

Masselinja

Mao Zedong: Sørg for massenes velferd, fest oppmerksomheten på metodene for arbeid (skrifter i utvalg, Oktober).
Mao Zedong: Den dumme gamle mannen som flyttet fjella (skrifter i utvalg).
Mao Zedong: Tjen Folket (skrifter i utvalg).
Mao Zedong: Til Norman Bethunes minne (skrifter i utvalg).
Mao Zedong: Organiser dere (skrifter i utvalg).
Div: Massene er de virkelige heltene (Oktober-hefte).

Kritikk og sjølkritikk

Mao Zedong: Mot liberalismen (skrifter i utvalg).
Mao Zedong: KKP's rolle i den nasjonale krigen (skrifter i utvalg).
Mao Zedong: Aktuelle problemer i den anti-japanske enhetsfronten (skrifter i utvalg).

Styrearbeid

Mao Zedong: Noen spørsmål vedrørende metoder for ledelse (skrifter i utvalg).
Mao Zedong: Arbeidsmetodene i partiutvalgene (skrifter i utvalg).
Til de fleste av disse områdene kan det være nyttig å lese AKP(m-l)s prinsippprogram.

Studieopplegg

Boka er lagt opp slik at studiegrupper kan ta for seg de kapitlene eller avsnittene de har mest bruk for, og diskutere dem. Her har vi lagt et studieopplegg på tre møter for dem som ikke har spesielle saker de vil konsentrere seg om.

Første møte: Demokratisk sentralisme og masselinje

1. Hva er demokratisk sentralisme og hvordan skiller den seg ut fra andre organisasjonsformer? Er dere enige i at det er den riktige organisasjonsformen for Rød Ungdom?
2. Diskuter og kom med konkrete eksempler på hvordan

demokratiet og sentralismens er avhengige av hverandre for å fungere godt og hvordan de kan komme i motsetning til hverandre.

3. Hvilke problemer er det med praktiseringa av den demokratiske sentralismen i laget og hvordan skal de løses?
4. Diskuter hva vi mener med ei kommunistisk masselinje, og hvordan dere sjøl praktiserer den.

Andre møte: Lagsarbeidet

1. Er dere enige i de oppgavene som stilles for laga på side ??, Driver dere med alle oppgavene f.eks. i løpet av et halvt år? — eventuelt hvorfor ikke og hvordan skal dere klare det?
2. Hvordan aktivisere og utvikle alle medlemmene politisk? Diskuter deres eget lag konkret og vurder de forslaga og idéene som står i boka.
3. I boka understrekes betydninga av å ha en plan for arbeidet, og av å ha en hovedoppgave og flere mindre prioriterte oppgaver. Hvordan har deres praksis vært? Bør dere legge større vekt på dette?

Tredje møte: Styrearbeidet

1. Diskuter nødvendigheten av et styre og hvilke oppgaver det har.
2. Bli det fatta vedtak i laget og styret om hva som bestemmes og om hva en kommer fram til i diskusjoner? Bli det ført møteprotokoll? Diskuter betydningen av vedtak og protokoller og hvordan det bør brukes i laget.
3. Diskuter oppgavene til hvert enkelt styremedlem — se på det som står i boka og deres egen praksis.

Internasjonalen

Tekst: Eugène Pottier.

Musikk: Pierre Degeyter.

Omsetjing: Olav Kringen.

Internasjonalen vart skriven rett etter nederlaget for Pariserkommunen i 1871 av Eugène Pottier som sjølv var aktivt med i kommunen.

P. Degeyter, som skreiv melodien, var leiar for eit arbeidarkor i Lille.

Opp alle jorden bundne trelle,
opp I som sulten knuget har.
Nu drønner det av rettens velde,
til siste kamp der gjøres klar.
Alt det gamle vi med jorden jevner
opp slaver nu til frihet frem.
Vi intet var, men alt vi evner
til rydning for vårt samfunnshjem.

refreng:

./: Så samles vi på valen
seiren vet vi at vi får
og Internasjonalen
skal få sin folkevår. ./:

I høyden vi ei frelse venter
hos guder eller fyrsters flokk.
Nei, selv i samling vi den henter:
i fellesskap vi vinner nok.
Alt det stjalne tilbake vi krever,
og for vår ånd et frihets vern!
Vår egen hammer selv vi hever
og slår, mens vi har varme jern.

refr.

I mot oss statens lover bøyes,
av skatter blir vi tynget ned.
Og fri for plikt den rike føyes,
mens ringhets rett ei kjenner sted.
Lenge nok har vi ligget i støvet:
vi stiller likhets krav mot rov.
Mot alle retten skal bli øvet,
slik vil vi ha vårt samfunns lov.

refr.

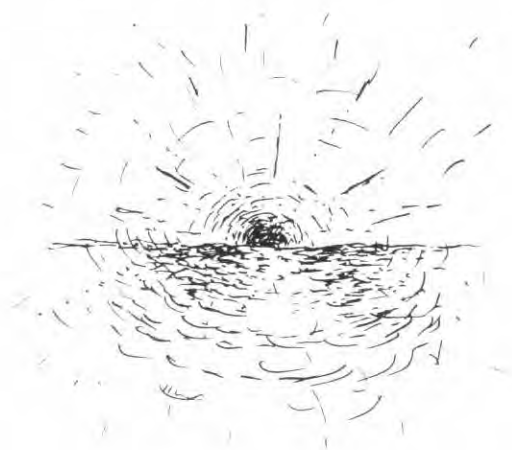
Mot gulletts konger noensinne
i sin opphøyelse har tenkt
sin overflod av annet vinne
Enn hva vårt arbeid har dem skjönt?
Hva i hvelving og banker de gjemmer.
Er skapt av vårt arbeids slit;
Når folket krever det, det stemmer
med retten, som har fått sin tid.

refr.

De fyrster har oss slemt bedraget,
— fred mellom oss foruten svik!
Mot tyranni vi retter slaget,
mot krigen selv vi fører krig!
Kast geværet, la rekkene brytes!
Deres helter vi slett ikke er.
Om mordbud ikke mer skal lydes
på brødre vi er skyter mer.

Arbeider, bonde, våre hæere
de største er, som stevner frem!
Vår arvedel skal jorden være,
vi sammen bygge vil vårt hjem.
Som av rovdyr vårt blod er blitt suget,
men endelig slår vi dem ned.
Og mørket, som så tungt oss knuget,
gir plass for solens lys og fred.

refr.

Kapittel 7:

VEDTEKTER FOR RØD UNGDOM

VEDTATT PÅ RØD UNGDOMS 12. LANDSMØTE

VEDTEKTER FOR RØD UNGDOM.

§ 1. POLITISK GRUNNLAG.

Rød Ungdom er ungdomsforbundet til Arbeidernes Kommunistparti (m-l). Rød Ungdom bygger på AKP (m-l)s prinsippprogram og politiske linje.

- Rød Ungdoms mål er et klasseløst kommunistisk samfunn, hvor det ikke lenger finnes grunnlag for undertrykking, utbytting og krig. Dette målet kan bare virkeliggjøres ved at arbeiderklassen og dens forbundsfeller styrter kapitalismen gjennom en væpnet sosialistisk revolusjon, og oppretter proletariatets diktatur, dvs. arbeiderklassens stat, og fortsetter klassekampen i det sosialistiske samfunnet.
- Rød Ungdom arbeider for å vinne ungdommen for solidaritet med sosialistiske land og med alle som kjemper for nasjonal uavhengighet og sosial frlgjøring. Rød Ungdom går i mot all imperialisme, og forener solidaritet med undertrykte i alle land, med forsvar av Norges nasjonale uavhengighet. Rød Ungdom bekjemper norsk sjåvinisme og rasisme.
- Rød Ungdom bygger på marxismen-leninismen Mao Zedongs tenkning, og prøver å anvende disse almenne prinsippene på norske forhold. Rød Ungdom utvikler sin politikk gjennom undersøkelser og studier av virkeligheten. Bare praksis kan skille riktig fra galt.
- Rød Ungdom støtter, leder og tar initiativ til ungdommens kamp for å sikre sine økonomiske, sosiale og politiske interesser. Rød Ungdom benytter enhetsfrontens metode, som innebærer å samle størst mulig styrke bak bestemte krav. Rød Ungdom må utvikles til en masseorganisasjon for ungdom.
- Rød Ungdom har til oppgave å organisere ungdom og utvikle kommunister. Rød Ungdom arbeider under AKP (m-l) sin ledelse. Rød Ungdom er en selvstendig organisasjon og fatter egne vedtak i spørsmål som angår forbundets arbeid, men Rød Ungdoms organer er underlagt partiets organer på samme plan.

ooo

5 2. ORGANISASJONSPRINSIPPER.

Rød Ungdoms organisasjonsprinsipp er den demokratiske sentralismen.

- Demokratiet i ungdomsforbundet innebærer at alle medlemmer deltar i utformingen av forbundets politikk og i demokratiske valg velger ledelse på alle nivåer. Et levende demokrati er en nødvendig forutsetning for forbundets slagkraft og medlemmenes politiske utvikling.
Alle medlemmer har rett til å kritisere forbundets organer og ledende medlemmer på alle plan og legge fram forslag for dem. Alle medlemmer og enkeltlag har rett til å anke avgjørelser tatt både av parti og ungdomsforbund til høyere organ.
- Alle ledende organer har rapporteringsplikt og plikt til å svare på henvendelser fra medlemmene, grunnorganisasjoner og andre organer i forbundet. Sentralstyret og distriktsstyrene plikter overfor medlemmene å gi rapport om sitt arbeid og oppsummere store kampanjer også mellom lands- og årsmøtene. Ledende organer på alle plan i forbundet må legge forholdene til rette for at jenter i Rød Ungdom utvikler seg, og kan påta seg politiske oppgaver på lik linje med gutter.
- Alle medlemmer er underordnet forbundet, mindretallet underordnet seg flertallet, lavere organer er underordnet høyere og hele forbundet er underordnet sentralstyret når landsmøtet ikke er samlet.
- Fraksjonisme står i motsetning til et sunt, demokratisk liv i Rød Ungdom. Fraksjonisme er å bevisst skjule uenighet, bevisst unnlate å ta opp uenigheter i åpen diskusjon på medlemsmøter og overfor ledende organer, føre fram linjer utad som en vet er i strid med Rød Ungdoms linje, opprette egne grupper, opprette egne kontakter på tvers av forbundets vanlige forbindelseslinjer og organer, og opprette forbindelser utad med organisasjoner og grupper for å skade ungdomsforbundet.
- Medlemmenes arbeid i andre organisasjoner skal organiseres i samsvar med den demokratiske sentralismen. Der flere medlemmer deltar sammen, skal de samordne arbeidet sitt og opptre samlet.

ooo

5 3. MEDLEMSKAP.

Enhver ungdom mellom 13 og 30 år, som godkjenner Rød Ungdoms vedtekter og almenne politiske linjer, arbeider etter evne i en grunnorganisasjon, opptrer lojalt overfor Rød Ungdom utad og betaler medlemskontingenten, kan være medlem i Rød Ungdom.

- Medlemsskap i Rød Ungdom gir rett til å lære om kommunistisk politikk, kritisere feil og mangler ved Rød Ungdoms arbeid, enkeltpersoner og organer på alle plan, ta opp spørsmål en lurer på eller er uenig i, være med på alle diskusjoner og vedtak om Rød Ungdoms politiske linje, la seg velge til tillitsverv på alle plan og velge tillitsmenn til styrer og representanter til årsmøter og landsmøter.
- Medlemmene har plikt til å avstå fra bruk av narkotiske stoffer og kjempe for begrensa bruk av alkohol. Bruk av narkotika er uforenlig med medlemsskap i organisasjonen.
- Medlemmene har plikt til å beskytte medlemmene av de kommunistiske organisasjonene og andre progressive organisasjoner mot sikkerhetspolitiet og andre redskaper klassefienden bruker mot folket.
- Grunnorganisasjonen tar inn nye medlemmer enkeltvis. Tvilstilfelle avgjøres av sentralstyret eller distriktsstyret.
- Hvis medlemmer bryter vedtektene, skader ungdommens og det arbeidende folkets interesser eller skader Rød Ungdom på annen måte, kan medlemmet fratras tillitsverv, suspenderes eller ekskluderes. Sentralstyre og medlemsmøte i grunnorganisasjonen kan fatte slike vedtak. I alle slike saker har den det gjelder rett til å anke til høyere organ. Tilbaketrekking fra tillitsverv kan foretas av overordnet organ. Distriktsstyremøte kan vedta tilbaketrekking fra distriktsstyre og sentralstyremøte kan vedta tilbaketrekking fra sentralstyret. Suspensjon, som betyr at en mister alle medlemsrettigheter kan ikke vare lenger enn tre måneder. Alle eksklusjoner skal innrapporteres til sentralstyret og legges fram på landsmøtet. Ved suspensjoner og eksklusjoner har den det gjelder rett til å forsvare seg før vedtak blir satt ut i livet. Når eksklusjon blir anket skal sentralstyret ta den endelige avgjørelsen.

ooo

§ 4. GRUNNORGANISASJONER.

Storlaget er Rød Ungdoms grunnorganisasjon. Storlaget opprettes på grunnlag av arbeidsplass, skole, geografisk basis eller andre steder der kampen krever det. Medlemsmøte og det styre det velger er storlagets høyeste organ mellom årsmøtene.

- Storlaget har til oppgave, innenfor sitt virkeområde, å arbeide for Rød Ungdoms linje, selge Rød Ungdoms avis, sørge for regelmessig innbetaling av kontingent, gjennomføre de diskusjonene som blir pålagt og sørge for regelmessig kontakt med ledende organer og partiet.

- Storlaget må være politisk og organisatorisk sterkt nok til å ha et arbeidsdyktig styre, utføre de viktigste arbeidsoppgavene til Rød Ungdom og ha minimum tre medlemmer. Alle styrer bør ha leder, sekretær og kasserer. Til styret kan det velges varamedlemmer. Storlaget skal ved opprettelsen godkjennes av sentralstyret som kan trekke godkjennelsen tilbake. Sentralstyret kan ekskludere et storlag der flertallet fører ut en politikk som står i motsetning til Rød Ungdoms grunnlag.
- Styret innkaller til medlemsmøter og årsmøter. Årsmøtet er lagets høyeste organ. Årsmøtet skal behandle årsrapport, regnskap og valg av styre. Medlemsmøte eller årsmøte skal innkalles hvis minst en tredjedel av medlemmene krever det.
- Storlaget kan organisere smålag på skoler, arbeidsplasser, boligområder eller andre steder der kampen krever det. Smålaget skal ha en demokratisk valgt ledelse og er underordnet storlaget.

ooo

§ 5. DISTRIKTSORGANISASJONER.

Der sentralstyret mener det er grunnlag for det, opprettes distriktsorganisasjoner av Rød Ungdom. Årsmøtet og det styret det velger er distriktorganisasjonens høyeste organ.

- Distriktsstyret har til oppgave å lede og samordne arbeidet i distriktet på grunnlag av Rød Ungdoms linje, landsmøtets og distriktsårsmøtets vedtak og pålegg fra sentralstyret. Distriktsstyret skal fremme det politiske og organisatoriske arbeidet i grunnorganisasjonene, videreutvikle organisasjonen i distriktet, ta initiativ til å bygge nye lag og oppsummere de politiske diskusjonene i distriktet, sørge for regelmessig innbetaling av kontingent og regelmessig kontakt med sentralstyret og partiet.
- Distriktsstyret velges av distriktsårsmøte og må inkludere leder, sekretær og kasserer. Til styret kan velges varamedlemmer. Disse har ikke rettigheter i styret. Om et eller flere medlemmer går ut av styret kan styret velge inn varamedlemmer som fullverdige styremedlemmer inntil det igjen har like mange medlemmer som da det ble valgt.
- Årsmøtet er sammensatt av valgte representanter fra grunnorganisasjonene i forhold til det antall medlemmer grunnorganisasjonen har betalt kontingent til Rød Ungdom for. Distriktsstyret innkaller årsmøtet og vedtar fordelingsnøkkel og framgangsmåte ved valg av representanter til årsmøtet. Årsmøtet skal behandle årsrapport, regnskap og valg av distriktsstyre. Sentralstyret skal godkjenne innkalling av distriktsårsmøte.
- Stemmerett på årsmøtet har bare valgte representanter. Distriktsstyret og representanter for sentralstyret har rett til å møte med alle rettigheter unntatt stemmerett.

- Distriktsårsmøte skal innkalles av distriktsstyret når det kreves med flertallsvedtak i grunnorganisasjoner som representerer minst en tredjedel av medlemmene. Distriktsstyret kan innkalle til medlemsmøter i grunnorganisasjonene.

ooo

§ 6. LANDSMØTET.

Landsmøtet er Rød Ungdoms høyeste organ. Landsmøtet avholdes hvert annet år.

- Landsmøtet er sammensatt av valgte representanter fra grunnorganisasjonene i forhold til det antall medlemmer grunnorganisasjonen har betalt kontingent til Rød Ungdom for. Sentralstyret innkaller landsmøtet og vedtar fordelingsnøkkel og framgangsmåte ved valg av representanter til landsmøtet. Landsmøtet skal behandle beretning, regnskap og valg av nytt sentralstyre.
- Stemmerett på landsmøtet har bare valgte representanter. Sentralstyret, en representant for hvert distriktsstyre og representanter for partiet har rett til å møte med alle rettigheter unntatt stemmerett. Landsmøtet kan godkjenne at spesielt inviterte gjester er tilstede på landsmøtet.
- Dersom kravet til sikkerhet gjør det nødvendig kan sentralstyret vedta at representanter gjennom demokratiske valg på representantkonferanser velger et mindre antall som møter på selve landsmøtet. Når det er tvingende nødvendig kan sentralstyret utsette eller framskynde innkalling til landsmøtet.
- Landsmøtet skal innkalles av sentralstyret når det kreves med flertallsvedtak i grunnorganisasjoner som representerer en tredjedel av medlemmene.

ooo

§ 7. SENTRALSTYRET.

Sentralstyret er Rød Ungdoms høyeste organ når landsmøtet ikke er samlet. Sentralstyret skal sette i verk Rød Ungdoms linje på en mest mulig effektiv og kraftfull måte, innenfor de rammene vedtektene og landsmøtets vedtak setter.

- Sentralstyret konstituerer seg selv, velger leder, sekretær, kasserer og andre nødvendige tillitsmenn, politisk utvalg og arbeidsutvalg. Sentralstyret oppretter de utvalg og organer som det er behov for i Rød Ungdoms arbeid på ulike områder. Varamedlemmer til sentralstyret har ikke rettigheter i styret. Om et eller flere medlem-

mer går ut av styret kan styret velge inn varamedlemmer som fullverdige styremedlemmer inntil det igjen har like mange medlemmer som da det ble valgt.

- Når sentralstyret og politisk utvalg ikke er samlet utøver arbeidsutvalget sentralstyrets funksjoner og myndigheter, og leder forbundets daglige arbeid i samsvar med de retningslinjene sentralstyret og politisk utvalg gir.
- Arbeidsutvalget innkaller til møter i sentralstyret og politisk utvalg. Sentralstyret skal innkalles minst fire ganger i perioden. Sentralstyret skal innkalles når minst en tredjedel av dets medlemmer krever det. Sentralstyret skal ha jevnlig kontakt med partiets ledende organer og diskutere politiske spørsmål med dem. Sentralstyret kan innkalle til distriktsårsmøter og medlemsmøter i grunnorganisasjonene.
- Om illegalitet gjør det nødvendig kan sentralstyret supplere seg selv, supplere styrer på lavere plan og gi styrer på lavere plan rett til å supplere seg selv.

ooo

5 8. RØD UNGDOMS EIENDOM.

Rød Ungdoms eiendom skal disponeres i samsvar med den demokratiske sentralismen. Distriktsorganisasjoner eller grunnorganisasjoner kan ikke skille seg av med Rød Ungdoms eiendom i strid med ledende organers vilje. Godkjenning bør innhentes på forhånd i tilfelle det kan være uenighet.

- Om en gruppe går ut av en grunnorganisasjon tilfaller hele grunnorganisasjonens eiendom den delen av forbundet som fortsetter å arbeide i Rød Ungdom, uansett om den utgjør et mindretall i grunnorganisasjonen. Om en grunnorganisasjon nedlegges eller ekskluderes tilfaller all dens eiendom Rød Ungdom ved distriktsstyre eller sentralstyret.
- Om medlemmer går ut av sentralstyret tilfaller hele Rød Ungdoms eiendom et samlet flertall i sentralstyret, dersom dette flertallet har fulgt vedtektene og innkalt sentralstyret eller landsmøte hvis det er reist vedtektsgyldig krav om det. Om distriktsorganisasjoner, grunnorganisasjoner eller andre Rød Ungdom organer følger mindretallet, tilfaller deres eiendom sentralstyret på vanlig måte.
- Om Rød Ungdom oppløses, nedlegges, eller slutter sin virksomhet på annen måte, overføres all Rød Ungdoms eiendom til AKP (m-l).

ooo

For egne notater

For egne notater

For egne notater

For egne notater

For egne notater

MED VEDTEKTER

Rød Ungdom er en politisk ungdomsorganisasjon som har et klasseløst kommunistisk samfunn som mål. Vi slåss for arbeiderklassens, ungdommens og det store flertallet av folkets interesser. Vi driver solidaritetsarbeid med undertrykte folk og nasjoner andre steder i verden.

I denne boka vil du finne lite om de politiske standpunktene Rød Ungdom har. De finner du i programmene våre. Men for å nå de politiske målsettingene vi har satt oss er vi nødt til å ha en organisasjon. Denne organisasjonshåndboka er laget for å hjelpe medlemmer i Rød Ungdom til å drive organisasjonen best mulig. I for liten grad har vi innsett at det å drive en organisasjon er et «håndverk» som må læres.

Boka er lagt opp slik at den kan leses på egen hånd, samtidig som den kan brukes som studiebok for grupper. Den kan også brukes som oppslagsbok —f.eks. når en skal arrangere et åpent møte. Alle som driver organisasjonsarbeid vil ha nytte av denne boka.

RØD UNGDOM BOKS 610, SENTRUM OSLO 1